

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/956 ze dne 28. června 2018 o sledování a vykazování emisí CO₂ a spotřeby paliva u nových těžkých vozidel ⁽¹⁾ 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/957 ze dne 28. června 2018, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb ⁽¹⁾ 16
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/958 ze dne 28. června 2018 o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání 25

Opravy

- ★ Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269 ze dne 10.10.2013) 35

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/956

ze dne 28. června 2018

o sledování a vykazování emisí CO₂ a spotřeby paliva u nových těžkých vozidel*(Text s významem pro EHP)*

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V závěrech ze zasedání Evropské rady ve dnech 23. a 24. října 2014 o rámci politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 byl potvrzen závazný cíl, jímž je snížit do roku 2030 domácí emise skleníkových plynů na úrovni celého hospodářství alespoň o 40 % oproti roku 1990, a tento cíl Evropská rada opětovně potvrdila na svém zasedání 17 a 18. března 2016.
- (2) V závěrech Evropské rady z 23. a 24. října 2014 je uvedeno, že tento cíl má Unie plnit kolektivně a nákladově co nejeefektivnějším způsobem a že do roku 2030 mají odvětví, na něž se vztahuje systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii, snížit emise v porovnání s rokem 2005 o 43 % a odvětví, na něž se uvedený systém nevztahuje, o 30 %. Pařížská dohoda ⁽³⁾ mimo jiné stanoví dlouhodobý cíl v souladu s cílem udržet globální průměrný nárůst teploty výrazně pod úrovní 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací a usilovat o to, aby tento nárůst nepřesáhl 1,5 °C ve srovnání s úrovní před industrializací. Je nezbytné, aby se na tomto úsilí podílely všechny členské státy a aby k dosažení snížení emisí dohodnutých Evropskou radou a ke splnění dlouhodobých cílů Pařížské dohody přispěla všechna hospodářská odvětví, včetně dopravy.
- (3) Evropská strategie Komise pro nízkoemisní mobilitu z roku 2016 stanoví ambiciózní cíl, jímž je snížit emise skleníkových plynů v odvětví dopravy do poloviny tohoto století alespoň o 60 % v porovnání s rokem 1990 a rozhodně je dále snižovat směrem k nule.
- (4) V zájmu splnění tohoto cíle je vhodné zvážit řadu různých opatření. Ta by vedle stanovení norem emisí CO₂ pro těžká vozidla, totiž nákladní automobily, autobusy a autokary, mohla zahrnovat další opatření, která přispívají ke zvyšování účinnosti a snižují emise CO₂ u těžkých vozidel, jako jsou optimalizace zatížení, jízdy v kolonách (tzv. platooning), školení řidičů, používání alternativních paliv, programy obnovy vozového parku, pneumatiky s nízkým valivým odporem, snížení dopravního přetížení a investice do údržby infrastruktury.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 81, 2.3.2018, s. 95.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. června 2018.

⁽³⁾ Pařížská dohoda (Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4).

- (5) Emise skleníkových plynů z těžkých vozidel představují v současnosti přibližně čtvrtinu emisí ze silniční dopravy v Unii, a pokud nebudou přijata žádná další opatření, očekává se, že se mezi lety 2010 a 2030 zvýší o 10 % a mezi lety 2010 a 2050 o 17 %. Za účelem přispění k nezbytnému snížení emisí v odvětví dopravy je třeba zavést účinná opatření k omezení emisí z těžkých vozidel.
- (6) Ve svém sdělení o strategii pro snižování spotřeby paliva těžkých vozidel a jejich emisí CO₂ z roku 2014 Komise uznala, že předpokladem pro zavedení takových opatření je regulovaný proces určování emisí CO₂ a spotřeby paliva.
- (7) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ⁽¹⁾ stanoví rámec pro zřízení takového regulovaného procesu. Měření prováděná v souladu s uvedeným procesem poskytnou spolehlivé a srovnatelné údaje o emisích CO₂ a spotřebě paliva u každého těžkého vozidla ve vztahu k významné části vozového parku těžkých vozidel v Unii. K těmto informacím budou mít přístup kupující konkrétního těžkého vozidla a příslušný členský stát registrace, čímž se částečně odstraní nedostatek informací.
- (8) Dopravní společnosti jsou do značné míry malými a středními podniky. Navíc stále nemají přístup ke standardizovaným informacím pro hodnocení technologií palivové účinnosti nebo srovnávání těžkých vozidel, aby mohly při nákupu činit informovaná rozhodnutí, a tím snižovat své palivové náklady, jež tvoří více než čtvrtinu jejich provozních nákladů.
- (9) Informace o výkonnosti těžkého vozidla z hlediska emisí CO₂ a spotřeby paliva by měly být zpřístupněny veřejnosti, aby se všichni provozovatelé vozidel mohli při nákupu rozhodovat informovaně a aby byla zajištěna vysoká míra transparentnosti. Všichni výrobci těžkých vozidel budou mít možnost porovnat výkonnost svých vozidel s výkonností vozidel jiných značek. Tím se zvýší pobídky pro inovace a podpoří se vývoj energeticky účinnějších těžkých vozidel, čímž se zvýší i konkurenceschopnost. Tyto informace poskytnou rovněž tvůrcům politik na úrovni Unie a členských států spolehlivý základ pro rozvíjení politik na podporu využívání energeticky účinnějších těžkých vozidel.
- (10) S cílem získat úplné znalosti o uspořádání vozového parku těžkých vozidel v Unii, jeho vývoji v průběhu času a potenciálním dopadu na emise CO₂ je vhodné, aby příslušné orgány členských států sledovaly a vykazovaly Komisi údaje o registraci všech nových těžkých vozidel a všech nových přípojných vozidel, včetně údajů o hnacích ústrojích a příslušné karoserii.
- (11) Je tudíž vhodné, aby výrobci těžkých vozidel sledovali a vykazovali Komisi hodnoty emisí CO₂ a spotřeby paliva určené pro každé nové těžké vozidlo podle nařízení Komise (EU) 2017/2400 ⁽²⁾.
- (12) Dostupnost údajů o emisích CO₂ a spotřebě paliva u jednotlivých kategorií těžkých vozidel závisí na tom, kdy se na dané kategorie začne vztahovat nařízení (EU) 2017/2400. V zájmu zajištění jasnosti a právní jistoty ohledně povinností pro výrobce týkajících se sledování a vykazování údajů by toto nařízení mělo stanovit roky, od nichž platí povinnost sledování a vykazování údajů u jednotlivých kategorií těžkých vozidel spadajících do jeho oblasti působnosti. Podle nařízení (EU) 2017/2400 budou údaje k dispozici u některých nových těžkých vozidel, která budou registrována v roce 2019. Počínaje tímto rokem by výrobci měli být povinni sledovat a vykazovat technické údaje týkající se těchto vozidel. U jiných kategorií a skupin těžkých vozidel budou údaje k dispozici až později. Pro určení roků, od nichž platí povinnost sledování a vykazování údajů u těchto kategorií a skupin vozidel, by měla být stanovena přiměřená lhůta. Vzhledem k tomu, že vypracování postupů pro určení množství emisí CO₂ a spotřeby paliva u zbývajících kategorií a skupin těžkých vozidel je technicky složité, by daná lhůta měla být stanovena na sedm let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) 2017/2400 ze dne 12. prosince 2017, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009, pokud jde o stanovení emisí CO₂ a spotřeby paliva u těžkých nákladních vozidel, a o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES a nařízení Komise (EU) č. 582/2011 (Úř. věst. L 349, 29.12.2017, s. 1).

- (13) Je ve veřejném zájmu, aby technické údaje zásadní pro určení výkonnosti těžkého vozidla z hlediska emisí CO₂ a spotřeby paliva byly aktivně poskytovány veřejnosti s cílem zvýšit transparentnost specifikací těžkého vozidla a související výkonnosti a podpořit hospodářskou soutěž mezi výrobci. Neměly by být zveřejňovány pouze údaje, které jsou citlivé z důvodu ochrany osobních údajů a spravedlivé hospodářské soutěže. V zájmu zohlednění aspektů týkajících se spravedlivé hospodářské soutěže by některé údaje týkající se aerodynamických vlastností těžkých vozidel měly být veřejnosti zpřístupněny v podobě rozmezí. Vykazované údaje by měly být veřejnosti poskytovány snadno přístupným způsobem a bezplatně. Tímto nařízením nejsou dotčena další práva na přístup veřejnosti k informacím týkajícím se životního prostředí, mimo jiné v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ⁽¹⁾.
- (14) Je důležité, aby byl systém sledování a vykazování uživatelsky vstřícný pro všechny provozovatele silniční dopravy bez ohledu na jejich velikost a zdroje. Je rovněž důležité, aby Komise tento systém aktivně prosazovala s cílem zajistit, aby měl smysluplný dopad na dotčené odvětví, a aby zvyšovala povědomí o dostupnosti vykazovaných údajů.
- (15) Komisí provedená analýza údajů předaných členskými státy a výrobci za předchozí kalendářní rok by měla být veřejnosti předložena tak, aby z ní byla jasně patrná výkonnost vozového parku těžkých vozidel Unie a jednotlivých členských států, jakož i jednotlivých výrobců. Měla by umožňovat porovnatelnost uvnitř vozových parků i mezi nimi z hlediska průměrné spotřeby paliva a emisí CO₂ u jednotlivých skupin těžkých vozidel podle profilu určení.
- (16) Je zásadně důležité, aby hodnoty emisí CO₂ a spotřeby paliva určené podle nařízení (EU) 2017/2400 správně odrážely výkonnost těžkých vozidel. Uvedené nařízení proto obsahuje ustanovení pro ověření a zajištění shodnosti, pokud jde o používání simulačního nástroje a stanovování vlastností příslušných konstrukčních částí, samostatných technických celků a systémů souvisejících s emisemi CO₂ a spotřebou paliva. Uvedený postup ověření by měl zahrnovat silniční zkoušky. Nový rámec pro schvalování typu, zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ⁽²⁾, poskytuje prostředky pro zajištění toho, aby v případě odchylek přijal výrobce nápravná opatření a aby v případě neplnění požadavků mohla Komise ukládat správní pokuty. Tento nový rámec rovněž uznává, že je důležité, aby bylo třetím stranám povoleno provádět nezávislé zkoušky vozidel a aby měly přístup k nezbytným údajům. Komise by měla výsledky těchto ověřovacích zkoušek sledovat a měla by analýzu těchto výsledků zahrnout do své výroční zprávy.
- (17) Je důležité zajistit, aby sledované a vykazované údaje byly věrohodné a spolehlivé. Komise by tudíž měla mít prostředek k ověření a případné opravě konečných údajů. V požadavcích na sledování by proto měly být stanoveny i parametry umožňující řádné sledování a ověřování údajů.
- (18) Komise by měla mít možnost uložit správní pokutu, jestliže zjistí, že se údaje vykázané výrobcem odchylují od údajů zaznamenaných v rámci nařízení (ES) č. 595/2009, a zejména v souladu s nařízením Komise (EU) č. 582/2011 ⁽³⁾ a nařízením (EU) 2017/2400, nebo pokud výrobce nepředloží požadované údaje ve stanovené lhůtě. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (19) Na základě zkušeností získaných při sledování a vykazování údajů o emisích CO₂ podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ⁽⁴⁾ u nových osobních automobilů a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ⁽⁵⁾ u nových lehkých užitkových vozidel je vhodné odpovědnost za výměnu údajů

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozoru nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES (Úř. věst. L 151, 14.6.2018, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 582/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a kterým se mění přílohy I a III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES (Úř. věst. L 167, 25.6.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel (Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1).

s příslušnými orgány členských států a výrobci, jakož i za správu konečné databáze jménem Komise svěřit Evropské agentuře pro životní prostředí. Je rovněž vhodné co nejvíce sladit postupy sledování a vykazování pro těžká vozidla s postupy, které se již uplatňují pro lehká vozidla.

- (20) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení ustanovení tohoto nařízení o ověřování a opravě sledovaných údajů by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (21) S cílem zajistit, aby požadavky ohledně údajů a postup sledování a vykazování zůstaly v průběhu času relevantní pro posouzení přispívání vozového parku těžkých vozidel k emisím CO₂, aby údaje o nových a pokročilých technologiích snižování CO₂ a o výsledcích silničních ověřovacích zkoušek byly dostupné a aby rozmezí hodnot odporu vzduchu zůstala relevantní pro informační účely a pro účely porovnatelnosti, jakož i s cílem doplnit ustanovení o správních pokutách by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o doplnění počátečních roků, od nichž platí povinnost sledování a vykazování u zahrnutých kategorií těžkých vozidel, o změny požadavků na údaje a postupu sledování a vykazování stanoveného v přílohách tohoto nařízení, o upřesnění údajů, které mají členské státy vykazovat pro účely sledování výsledků ověřovacích zkoušek prováděných na silnici, o změnu rozmezí hodnot odporu vzduchu a o vymezení kritérií, způsobu výpočtu a metody výběru správních pokut uložených výrobcům. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽²⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (22) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž sledování a vykazování emisí CO₂ a spotřeby paliva u nových těžkých vozidel v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví požadavky na sledování a vykazování emisí CO₂ a spotřeby paliva u nových těžkých vozidel registrovaných v Unii.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na sledování a vykazování údajů o nových těžkých vozidlech členskými státy a výrobci těžkých vozidel.

Použije se na tyto kategorie vozidel:

- a) vozidla kategorií M₁, M₂, N₁ a N₂ s referenční hmotností přesahující 2 610 kg, která nespádají do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ⁽³⁾, a všechna vozidla kategorií M₃ a N₃;
- b) vozidla kategorií O₃ a O₄.

Pro účely tohoto nařízení se na tato vozidla odkazuje jako na těžká vozidla.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1).

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES⁽¹⁾ a nařízení (ES) č. 595/2009.

Článek 4

Sledování a vykazování členskými státy

1. Počínaje dnem 1. ledna 2019 a po každý následující kalendářní rok sledují členské státy údaje uvedené v části A přílohy I týkající se nových těžkých vozidel poprvé zaregistrovaných v Unii.

Do 28. února každého roku počínaje rokem 2020 vykáží příslušné orgány členských států tyto údaje Komisi v souladu s postupem vykazování stanoveným v příloze II.

Údaje týkající se nových těžkých vozidel, která byla původně registrována mimo Unii, jsou sledovány a vykazovány jen v případě, že tato registrace byla provedena méně než tři měsíce před registrací v Unii.

2. Příslušné orgány odpovědné za sledování a vykazování údajů v souladu s tímto nařízením jsou orgány, které členské státy jmenují v souladu s čl. 8 odst. 7 nařízení (ES) č. 443/2009.

Článek 5

Sledování a vykazování výrobci

1. Od počátečních roků uvedených v části B bodě 1 přílohy I výrobci těžkých vozidel sledují na základě kalendářního roku u každého nového těžkého vozidla údaje stanovené v části B bodě 2 přílohy I.

Do 28. února každého roku od počátečních roků uvedených v části B bodě 1 přílohy I výrobci těžkých vozidel tyto údaje u každého nového těžkého vozidla s datem simulace spadajícím do předchozího kalendářního roku vykáží Komisi v souladu s postupem vykazování stanoveným v příloze II.

Datem simulace je datum vykazované v souladu s údajovou položkou 71 v části B bodě 2 přílohy I.

2. Pro účely vykazování údajů v souladu s tímto nařízením určí každý výrobce kontaktní místo.

Článek 6

Centrální registr údajů o těžkých vozidlech

1. Komise vede centrální registr údajů o těžkých vozidlech (dále jen „registr“) vykazovaných v souladu s články 4 a 5.

Registr je veřejně přístupný s výjimkou údajové položky a) uvedené v části A přílohy I a údajových položek 1, 24, 25, 32, 33, 39 a 40 uvedených v části B bodě 2 přílohy I. Pokud jde o údajovou položku 23 uvedenou v části B bodě 2 přílohy I, hodnota se veřejně zpřístupní v podobě rozmezí, jak je vymezeno v části C přílohy I.

2. Registr spravuje jménem Komise Evropská agentura pro životní prostředí.

Článek 7

Sledování výsledků silničních ověřovacích zkoušek

1. Komise sleduje dostupné výsledky silničních zkoušek prováděných v rámci nařízení (ES) č. 595/2009 za účelem ověření emisí CO₂ a spotřeby paliva u nových těžkých vozidel.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 13, jimiž se toto nařízení doplňuje upřesněním údajů, jež mají příslušné orgány členských států vykazovat pro účely odstavce 1 tohoto článku.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

Článek 8

Kvalita údajů

1. Příslušné orgány a výrobci odpovídají za správnost a kvalitu údajů, které vykazují v souladu s články 4 a 5. Komisi neprodleně informují o veškerých chybách zjištěných ve vykázaných údajích.
2. Komise provádí své vlastní ověření kvality údajů vykázaných podle článků 4 a 5.
3. Je-li Komise informována o chybách v údajích nebo zjistí-li podle svého vlastního ověření nesrovnalosti v souboru údajů, přijme podle potřeby nezbytná opatření k opravě údajů zveřejněných v registru uvedeném v článku 6.
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit opatření pro ověření a opravu podle odstavců 2 a 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 12.

Článek 9

Správní pokuty

1. Komise může uložit správní pokutu v kterémkoli z těchto případů:
 - a) pokud zjistí, že se údaje vykázané výrobcem podle článku 5 tohoto nařízení odchylojí od údajů vyplývajících ze souboru záznamů výrobce nebo certifikátu schválení typu motoru vydaného v rámci nařízení (ES) č. 595/2009 a tato odchylka je úmyslná nebo je důsledkem hrubé nedbalosti;
 - b) pokud nejsou údaje předloženy ve lhůtě podle čl. 5 odst. 1 a opoždění nelze řádně odůvodnit.

Pro účely ověření údajů uvedených v písmeni a) vede Komise konzultace s příslušnými schvalovacími orgány.

Správní pokuty musí být účinné, přiměřené a odrazující a nepřesáhnou částku 30 000 EUR za těžké vozidlo, jehož se odchylné nebo opožděné údaje podle písmen a) a b) týkají.

2. Komise přijme na základě zásad uvedených v odstavci 3 tohoto článku akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 13, jimiž doplní toto nařízení stanovením postupu a metod výpočtu a výběru správních pokut uvedených v odstavci 1 tohoto článku.
3. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 2 se řídí těmito zásadami:
 - a) postup zavedený Komisí respektuje právo na řádnou správu, a zejména právo být vyslechnut a právo na přístup ke spisu, jakož i oprávněné zájmy důvěrnosti a obchodního tajemství;
 - b) při výpočtu odpovídající správní pokuty se Komise řídí zásadami účinnosti, přiměřenosti a odrazujícího účinku a v relevantních případech současně přihlíží k závažnosti a důsledkům odchýlení nebo opoždění, počtu těžkých vozidel, jichž se odchylné nebo opožděné údaje týkají, jednání výrobce v dobré víře, míře pečlivosti a spolupráce výrobce a opakovanosti, četnosti či délce trvání odchýlení nebo opoždění, jakož i k předchozím sankcím uloženým těmto výrobcům;
 - c) správní pokuty se vybírají bez zbytečného prodloužení stanovením lhůt pro úhradu, případně včetně možnosti rozdělit úhradu do několika splátek a etap.
4. Částky správních pokut se považují za příjem do souhrnného rozpočtu Unie.

Článek 10

Zpráva

1. Do 31. října každého roku zveřejní Komise výroční zprávu se svou analýzou údajů poskytnutých členskými státy a výrobci za předchozí kalendářní rok.

2. V analýze musí být uvedena minimálně výkonnost vozového parku těžkých vozidel Unie, jakož i výkonnost vozového parku každého členského státu a každého výrobce z hlediska průměrné spotřeby paliva a emisí CO₂ pro každou skupinu těžkých vozidel podle kombinace profilu určení, zatížení a paliva. Analýza musí vzít v úvahu dostupné údaje o využívání nových a pokročilých technologií snižování CO₂ a alternativních hnacích ústrojí. Navíc musí zahrnovat analýzu dostupných výsledků silničních ověřovacích zkoušek sledovaných v souladu s článkem 7.

3. Komise analýzu připraví za podpory Evropské agentury pro životní prostředí.

Článek 11

Změny příloh

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 13 měnící přílohy za účelem:
 - a) aktualizace nebo úpravy požadavků na údaje uvedených v částech A a B přílohy I, je-li to považováno za nezbytné pro poskytnutí důkladné analýzy v souladu s článkem 10;
 - b) doplnění počátečních roků v části B bodě 1 přílohy I;
 - c) aktualizace nebo změny rozmezí stanovených v části C přílohy I s cílem zohlednit změny v konstrukci těžkých vozidel a zajistit, aby rozmezí zůstala relevantní pro informační účely a pro účely porovnatelnosti;
 - d) úpravy postupu sledování a vykazování stanoveného v příloze II, s ohledem na zkušenosti získané při uplatňování tohoto nařízení.
2. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odst. 1 písm. b) se přijmou do 30. července 2025.

Článek 12

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 13

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 2, čl. 9 odst. 2 a čl. 11 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu sedmi let ode dne 29. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto sedmiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedené v čl. 7 odst. 2, čl. 9 odst. 2 a čl. 11 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 2, čl. 9 odst. 2 a čl. 11 odst. 1 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. června 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
L. PAVLOVA

PŘÍLOHA I

Pravidla o sledovaných a vykazovaných údajích

ČÁST A: ÚDAJE, KTERÉ SLEDUJÍ A VYKAZUJÍ ČLENSKÉ STÁTY:

- a) identifikační číslo vozidla u všech nových těžkých vozidel podle čl. 2 druhého pododstavce písm. a) a b), která jsou registrována na území daného členského státu;
- b) jméno nebo název výrobce;
- c) značka (obchodní název výrobce);
- d) kód karoserie, jak je uveden v bodě 38 prohlášení o shodě, je-li k dispozici;
- e) v případě těžkých vozidel podle čl. 2 druhého pododstavce písm. a) informace o hnací jednotce upřesněné v položkách 23, 23.1 a 26 prohlášení o shodě.

ČÁST B: ÚDAJE, KTERÉ SLEDUJÍ A VYKAZUJÍ VÝROBCI TĚŽKÝCH VOZIDEL

1. Rok, od něž platí povinnost sledovat a vykazovat údaje pro kategorie těžkých vozidel uvedené v čl. 2 druhém pododstavci písm. a) a b):

Kategorie těžkých vozidel	Skupina vozidel pro těžká vozidla v kategorii (jak je uvedena v příloze I nařízení (EU) 2017/2400)	Počáteční rok sledování	Počáteční rok vykazování
N ₁	—	—	—
N ₂	1 a 2	2020	2021
N ₃	3	2020	2021
	4, 5, 9 a 10	2019	2020
	11, 12 a 16	2020	2021
M ₁	—	—	—
M ₂	—	—	—
M ₃	—	—	—
O ₃	—	—	—
O ₄	—	—	—

2. Údaje, které mají být sledovány a vykazovány:

Číslo	Parametry sledování	Zdroj: část I přílohy IV nařízení (EU) 2017/2400, není-li uvedeno jinak	Popis
1	Identifikační číslo vozidla (VIN)	1.1.3	Identifikace vozidla a jeho konstrukčních částí
2	Certifikační číslo motoru	1.2.2	
3	Číslo osvědčení CdxA ⁽¹⁾ (v příslušných případech)	1.8.3	
4	Certifikační číslo převodovky	1.3.2	
5	Certifikační číslo náprav	1.6.2	
6	Certifikační číslo pneumatik, náprava 1	1.9.2	
7	Certifikační číslo pneumatik, náprava 2	1.9.6	
8	Certifikační číslo pneumatik, náprava 3	1.9.10	
9	Certifikační číslo pneumatik, náprava 4	1.9.14	

Číslo	Parametry sledování	Zdroj: část I přílohy IV nařízení (EU) 2017/2400, není-li uvedeno jinak	Popis
10	Kategorie vozidla (N ₁ , N ₂ , N ₃ , M ₁ , M ₂ , M ₃)	1.1.4	Klasifikace vozidla
11	Uspořádání náprav	1.1.5	
12	Maximální celková hmotnost vozidla (t)	1.1.6	
13	Skupina vozidel	1.1.7	
14	Jméno nebo název a adresa výrobce	1.1.1	Specifikace vozidla a podvozku
15	Značka (obchodní název výrobce)	1.1.7 Část II přílohy IV nařízení (EU) 2017/2400	Hlavní specifikace motoru
16	Korigovaná pohotovostní hmotnost vozidla (kg)	1.1.8	
17	Jmenovitý výkon motoru (kW)	1.2.3	
18	Volnoběžné otáčky motoru (1/min)	1.2.4	
19	Jmenovité otáčky motoru (1/min)	1.2.5	Aerodynamika
20	Zdvihový objem motoru (ltr)	1.2.6	
21	Typ referenčního paliva motoru (motorová nafta/LPG/CNG...)	1.2.7	
22	Certifikační možnost použitá k vytvoření C _d xA (standardní hodnoty/měření)	1.8.2	Hlavní specifikace převodovky
23	Hodnota C _d xA (hodnota odporu vzduchu)	1.8.4	
24	Název a adresa výrobce převodovky	—	Hlavní specifikace nápravy
25	Značka (obchodní název výrobce převodovky)	—	
26	Certifikační možnost použitá pro vytvoření map ztrát na základě simulačního nástroje (metoda 1/metoda 2/metoda 3/standardní hodnoty)	1.3.3	
27	Typ převodovky (SMT ⁽²⁾ , AMT ⁽³⁾ , APT ⁽⁴⁾ -S ⁽⁵⁾ , APT-P ⁽⁶⁾)	1.3.4	
28	Počet rychlostních stupňů	1.3.5	
29	Koncový ozubený převod převodového poměru	1.3.6	
30	Typ odlehčovací brzdy	1.3.7	
31	Pohon pomocných a přídatných agregátů (ano/ne)	1.3.8	
32	Název a adresa výrobce nápravy	—	Hlavní specifikace rozvodovky
33	Značka (obchodní název výrobce nápravy)	—	
34	Certifikační možnost použitá pro vytvoření mapy ztrát na základě simulačního nástroje (standardní hodnoty/měření)	1.7.3	
35	Typ nápravy (např. standardní jednoduchá poháněná náprava)	1.7.4	
36	Stálý převod rozvodovky	1.7.5	

Číslo	Parametry sledování	Zdroj: část I přílohy IV nařízení (EU) 2017/2400, není-li uvedeno jinak	Popis
37	Certifikační možnost použitá pro vytvoření mapy ztrát na základě simulačního nástroje (standardní hodnoty/měření)	1.6.3	Specifikace úhlového převodu
38	Poměr úhlového převodu	1.6.4	
39	Název a adresa výrobce pneumatik	—	Hlavní specifikace pneumatik
40	Značka (obchodní název výrobce pneumatik)	—	
41	Rozměr pneumatik, náprava 1	1.9.1	
42	Specifický součinitel valivého odporu (RRC) všech pneumatik na nápravě 1	1.9.3	
43	Rozměr pneumatik náprava 2	1.9.4	
44	Dvojitá náprava (ano/ne) náprava 2	1.9.5	
45	Specifický součinitel valivého odporu (RRC) všech pneumatik na nápravě 2	1.9.7	
46	Rozměr pneumatik náprava 3	1.9.8	
47	Dvojitá náprava (ano/ne) náprava 3	1.9.9	
48	Specifický součinitel valivého odporu (RRC) všech pneumatik na nápravě 3	1.9.11	
49	Rozměr pneumatik náprava 4	1.9.12	
50	Dvojitá náprava (ano/ne) náprava 4	1.9.13	
51	Specifický součinitel valivého odporu (RRC) všech pneumatik na nápravě 4	1.9.15	
52	Technologie ventilátoru chlazení motoru	1.10.1	Hlavní specifikace přídavných zařízení
53	Technologie čerpadla posilovače řízení	1.10.2	
54	Technologie elektrického systému	1.10.3	
55	Technologie pneumatického systému	1.10.4	
56	Profil určení (dálková, dálková (EMS (?)), regionální, regionální (EMS), městská, obecní, stavebnictví)	2.1.1	Simulační parametry (pro každou kombinaci profil určení/náklad/palivo)
57	Zatížení (podle definice v simulačním nástroji) (kg)	2.1.2	
58	Typ paliva (motorová nafta/benzin/LPG/CNG/...)	2.1.3	
59	Celková hmotnost vozidla v simulaci (kg)	2.1.4	
60	Průměrná rychlost (km/h)	2.2.1	Jízdní výkon vozidla (pro každou kombinaci profil určení/náklad/palivo)
61	Minimální okamžitá rychlost (km/h)	2.2.2	
62	Maximální okamžitá rychlost (km/h)	2.2.3	
63	Maximální zpomalení (m/s ²)	2.2.4	
64	Maximální zrychlení (m/s ²)	2.2.5	
65	Podíl plného zatížení na celkové době jízdy	2.2.6	

Číslo	Parametry sledování	Zdroj: část I přílohy IV nařízení (EU) 2017/2400, není-li uvedeno jinak	Popis
66	Celkový počet rychlostních stupňů	2.2.7	
67	Celková ujetá vzdálenost (km)	2.2.8	
68	Emise CO ₂ (vyjádřené v g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km)	2.3.13–2.3.16	Emise CO ₂ a spotřeba paliva (pro každou kombinaci profil určení/náklad/palivo)
69	Spotřeba paliva (vyjádřená v g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km, l/100 km, l/t-km, l/p-km, l/m ³ -km, MJ/km, MJ/t-km, MJ/p-km, MJ/m ³ -km)	2.3.1–2.3.12	
70	Verze simulačního nástroje (X.X.X.)	3.1.1	Software a uživatelské informace
71	Datum a čas simulace	3.1.2	
72	Číslo licence pro provozování simulačního nástroje	—	
73	Kryptografický klíč výsledků simulačního nástroje	3.1.4	
74	Pokročilé technologie pro snížení CO ₂	—	Technologie vozidla pro snížení CO ₂
75	Hmotnostní emise CO ₂ motoru v průběhu zkoušky WHTC ⁽⁸⁾ (g/kWh)	Bod 1.4.2 doplňku k dodatku 5 nebo bod 1.4.2 doplňku k dodatku 7 k příloze I nařízení (EU) č. 582/2011, podle toho, které ustanovení je použitelné	Emise CO ₂ motoru a měrná spotřeba paliva
76	Spotřeba paliva motoru v průběhu zkoušky WHTC (g/kWh)	Bod 1.4.2 doplňku k dodatku 5 nebo bod 1.4.2 doplňku k dodatku 7 k příloze I nařízení (EU) č. 582/2011, podle toho, které ustanovení je použitelné	
77	Hmotnostní emise CO ₂ motoru v průběhu zkoušky WHSC ⁽⁹⁾ (g/kWh)	Bod 1.4.1 doplňku k dodatku 5 nebo bod 1.4.1 doplňku k dodatku 7 k příloze I nařízení (EU) č. 582/2011, podle toho, které ustanovení je použitelné	
78	Měrná spotřeba paliva motoru v průběhu zkoušky WHSC (g/kWh)	Bod 1.4.1 doplňku k dodatku 5 nebo bod 1.4.1 doplňku k dodatku 7 k příloze I nařízení (EU) č. 582/2011, podle toho, které ustanovení je použitelné	

⁽¹⁾ Odpor vzduchu.

⁽²⁾ Synchronizovaná manuální převodovka.

⁽³⁾ Automatizovaná manuální převodovka nebo automatická mechanická převodovka.

⁽⁴⁾ Automatická převodovka s řazením při zatížení.

⁽⁵⁾ „Případem S“ se rozumí sériové uspořádání měniče točivého momentu a připojených mechanických součástí převodovky.

⁽⁶⁾ „Případem P“ se rozumí paralelní uspořádání měniče točivého momentu a připojených mechanických součástí převodovky (např. montáže rozdělovačů výkonu).

⁽⁷⁾ Evropský modulární systém (EMS) v souladu se směrnicí Rady 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 59).

⁽⁸⁾ Celosvětově harmonizovaný neustálený jízdní cyklus.

⁽⁹⁾ Celosvětově harmonizovaný ustálený jízdní cyklus.

ČÁST C: ROZMEZÍ HODNOT ODPORU VZDUCHU (CDXA) PRO ÚČELY ZVEŘEJNĚNÍ PODLE ČLÁNKU 6

Pro účely veřejného zpřístupnění hodnoty CdxA uvedené v údajové položce 23 v souladu s článkem 6 použije Komise rozmezí vymezená v následující tabulce obsahující odpovídající rozmezí pro každou hodnotu CdxA:

Rozmezí	Hodnota CdxA [m ²]	
	Min CdxA (CdxA ≥ min CdxA)	Max CdxA (CdxA < max CdxA)
A1	0,00	3,00
A2	3,00	3,15
A3	3,15	3,31
A4	3,31	3,48
A5	3,48	3,65
A6	3,65	3,83
A7	3,83	4,02
A8	4,02	4,22
A9	4,22	4,43
A10	4,43	4,65
A11	4,65	4,88
A12	4,88	5,12
A13	5,12	5,38
A14	5,38	5,65
A15	5,65	5,93
A16	5,93	6,23
A17	6,23	6,54
A18	6,54	6,87
A19	6,87	7,21
A20	7,21	7,57
A21	7,57	7,95
A22	7,95	8,35
A23	8,35	8,77
A24	8,77	9,21

PŘÍLOHA II

Vykazování a správa údajů

1. VYKAZOVÁNÍ ČLENSKÝMI STÁTY

- 1.1. Údaje uvedené v části A přílohy I předává v souladu s článkem 4 kontaktní místo příslušného orgánu elektronickým přenosem údajů do centrálního úložiště údajů spravovaného Evropskou agenturou pro životní prostředí (dále jen „agentura“).

Kontaktní místo uvědomí Komisi a agenturu při přenosu údajů e-mailem na následující adresy:

EC-CO2-HDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

a

HDV-monitoring@eea.europa.eu.

2. VYKAZOVÁNÍ VÝROBCI

- 2.1. Výrobci sdělí Komisi neprodleně a nejpozději 31. prosince 2018 tyto informace:

a) jméno nebo název výrobce uvedený v prohlášení o shodě nebo v certifikátu o jednotlivém schválení;

b) světový kód výrobce (kód WMI) definovaný v nařízení Komise (EU) č. 19/2011⁽¹⁾, který se má použít v identifikačním čísle vozidla u nových těžkých vozidel, jež mají být uvedena na trh;

c) kontaktní místo, které odpovídá za načtení údajů do úložiště obchodních údajů agentury.

Oznámí neprodleně Komisi veškeré změny týkající se těchto informací.

Oznámení se posílají na adresy uvedené v bodě 1.1.

- 2.2. Noví výrobci vstupující na trh sdělí Komisi neprodleně informace uvedené v bodě 2.1.

- 2.3. Údaje uvedené v části B bodě 2 přílohy I zašle kontaktní místo výrobce v souladu s čl. 5 odst. 1 elektronickým přenosem údajů do úložiště obchodních údajů spravovaného agenturou.

Kontaktní místo informuje Komisi a agenturu při přenosu údajů e-mailem zaslaným na adresy uvedené v bodě 1.1.

3. ZPRACOVÁNÍ ÚDAJŮ

- 3.1. Agentura zpracovává údaje zaslané v souladu s body 1.1 a 2.3 a zaznamenává zpracované údaje do registru.

- 3.2. Údaje týkající se těžkých vozidel registrovaných v předchozím kalendářním roce a zaznamenané v registru se zveřejní do 31. října každého roku počínaje rokem 2020, s výjimkou údajů uvedených v čl. 6 odst. 1.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 19/2011 ze dne 11. ledna 2011, které se týká požadavků pro schvalování typu týkajících se povinných štítků výrobce a identifikačních čísel motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti (Úř. věst. L 8, 12.1.2011, s. 1).

- 3.3. Zjistí-li příslušný orgán nebo výrobci chyby v předložených údajích, neprodleně o nich informují Komisi a agenturu tak, že odešlou zprávu s oznámením o chybě do centrálního úložiště údajů nebo do úložiště obchodních údajů a e-mailů na adresy uvedené v bodě 1.1.
 - 3.4. Za podpory agentury ověří Komise oznámené chyby a údaje v registru v příslušných případech opraví.
 - 3.5. Za podpory agentury zpřístupní Komise včas před uplynutím lhůty pro předání elektronické formáty pro přenos údajů podle bodů 1.1. a 2.3.
-

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/957

ze dne 28. června 2018,

kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Volný pohyb pracovníků, svoboda usazování a volný pohyb služeb jsou základní zásady vnitřního trhu, které jsou zakotveny ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Uplatňování a prosazování těchto zásad Unie dále rozvíjí s cílem zaručit rovné podmínky pro podniky a dodržování práv pracovníků.
- (2) Volný pohyb služeb zahrnuje právo podniků poskytovat služby na území jiného členského státu a za tímto účelem na území tohoto členského státu dočasně vysílat vlastní pracovníky. V souladu s článkem 56 Smlouvy o fungování EU jsou zakázána omezení volného pohybu služeb uvnitř Unie pro státní příslušníky členských států, kteří jsou usazeni v jiném členském státě, než se nachází příjemce služeb.
- (3) Podle článku 3 Smlouvy o Evropské unii má Unie podporovat sociální spravedlnost a ochranu. Podle článku 9 Smlouvy o fungování EU má Unie při vymezování a provádění svých politik a činností přihlížet k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a vysokou úrovní všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví.
- (4) Po více než dvaceti letech od přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽⁴⁾ se ukázalo jako nezbytné posoudit, zda uvedená směrnice i nadále představuje správnou rovnováhu mezi potřebou podporovat volný pohyb služeb a zajišťovat rovné podmínky na jedné straně a potřebou chránit práva vyslaných pracovníků na straně druhé. K zajištění jednotného uplatňování pravidel a navození skutečné sociální konvergence by současně s úpravou směrnice 96/71/ES mělo být upřednostněno provádění a prosazování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 75, 10.3.2017, s. 81.

⁽²⁾ Úř. věst. C 185, 9.6.2017, s. 75.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 29. května 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. června 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

- (5) Dostatečné množství přesných statistických údajů týkajících se oblasti vysílaných pracovníků má zásadní význam, zejména pokud jde o počty vyslaných pracovníků v konkrétních odvětvích zaměstnanosti a v jednotlivých členských státech. Členské státy a Komise by tyto údaje měly shromažďovat a sledovat.
- (6) Zásada rovného zacházení a zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti jsou v právu Unie zakotveny již zakládajícími smlouvami. Zásada stejné odměny za stejnou práci byla zavedena sekundárním právem nejen mezi ženami a muži, ale i mezi pracovníky v pracovním poměru na dobu určitou a srovnatelnými stálými pracovníky, mezi pracovníky na částečný úvazek a pracovníky na plný úvazek a mezi pracovníky agentur práce a srovnatelnými pracovníky uživatele. Součástí těchto zásad je zákaz veškerých opatření, která přímo či nepřímo diskriminují na základě státní příslušnosti. Při uplatňování těchto zásad je třeba přihlížet k příslušné judikatuře Soudního dvora Evropské unie.
- (7) Příslušné orgány a subjekty by v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi měly mít možnost ověřit, zda jsou pro vyslané pracovníky podmínky ubytování poskytovaného přímo či nepřímo zaměstnavatelem v souladu s vnitrostátními pravidly v členském státě, na jehož území jsou pracovníci vysláni (hostitelský členský stát), která se také vztahují na vyslané pracovníky.
- (8) Vyslaní pracovníci, kteří jsou z obvyklého místa výkonu práce v hostitelském členském státě dočasně posláni do jiného místa výkonu práce, by měli obdržet přinejmenším stejné příspěvky nebo náhrady na pokrytí cestovních výdajů a výdajů na stravu a ubytování pro pracovníky mimo domov z profesních důvodů jako ty, na něž mají nárok místní pracovníci v daném členském státě. Totéž by mělo platit v případě výdajů vzniklých vyslaným pracovníkům, kteří musí cestovat do svého obvyklého místa výkonu práce v hostitelském členském státě nebo z tohoto místa. Je třeba zabránit dvojí úhradě cestovních výdajů a výdajů na stravu a ubytování.
- (9) Vysílání je dočasné povahy. Vyslaní pracovníci se po dokončení práce, za kterou byli vysláni, obvykle vrací do členského státu, z něhož byli vysláni. S ohledem na dlouhou dobu trvání některých vyslání a při uznání vazby mezi trhem práce hostitelského členského státu a pracovníky vyslanými na tak dlouhou dobu by však v případě vyslání na dobu delší než dvanáct měsíců měly hostitelské členské státy zajistit, aby podniky vysílající pracovníky na jejich území zaručily těmto pracovníkům dodatečný soubor pracovních podmínek, které jsou povinně použitelné na pracovníky v členském státě, ve kterém je práce vykonávána. Uvedená doba by měla být prodloužena v případě, že poskytovatel služeb předloží oznámení s uvedením důvodů.
- (10) Zajištění větší ochrany pracovníků je nezbytné pro zabezpečení volného pohybu služeb na spravedlivém základě v krátkodobém i dlouhodobém horizontu, zejména zabráněním porušování práv zaručených Smlouvami. Pravidly zajišťujícími tuto ochranu pracovníků však nemůže být dotčeno právo podniků vysílajících pracovníky na území jiného členského státu dovolávat se volného pohybu služeb i v případech, kdy doba vyslání překračuje dvanáct či případně osmnáct měsíců. Veškerá ustanovení vztahující se na vyslané pracovníky v souvislosti s vysláním na dobu překračující dvanáct či případně osmnáct měsíců proto musí být slučitelná s tímto volným pohybem. Podle ustálené judikatury jsou omezení volného pohybu služeb přípustná pouze tehdy, jsou-li odůvodněna naléhavými důvody obecného zájmu a jsou-li přiměřená a nezbytná.
- (11) Překračuje-li doba vyslání dvanáct či případně osmnáct měsíců, měl by se dodatečný soubor pracovních podmínek, který má zaručit podnik vysílající pracovníky na území jiného členského státu, vztahovat rovněž na pracovníky, kteří jsou vysláni za účelem nahrazení jiných vyslaných pracovníků, kteří vykonávají stejnou činnost na stejném místě, aby bylo zajištěno, že toto nahrazení nebude využito k obcházení jinak použitelných pravidel.
- (12) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ⁽¹⁾ konkretizuje zásadu, že základní pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání týkající se pracovníků agentur práce by měly být přinejmenším stejné jako podmínky, jež by se na tyto pracovníky vztahovaly, pokud by je uživatel zaměstnal na stejném pracovním místě. Uvedená zásada by se měla použít i na pracovníky agentur práce vyslané na území jiného členského státu. Podle této zásady by měl uživatel agenturu práce informovat o pracovních podmínkách a odměňování, jež se vztahují na jeho pracovníky. Za určitých podmínek se mohou členské státy odchýlit od zásad rovného zacházení a stejné odměny za stejnou práci podle čl. 5 odst. 2 a 3 směrnice 2008/104/ES. V případě takové odchylky agentura práce informace o pracovních podmínkách u uživatele nepotřebuje a požadavek na informování by se tedy neměl uplatnit.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ze dne 19. listopadu 2008 o agenturním zaměstnávání (Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 9).

- (13) Zkušenosti ukazují, že pracovníci, které uživatel poskytuje podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky, jsou někdy v rámci přeshraničního poskytování služeb posíláni na území jiného členského státu. Těmto pracovníkům je třeba zajistit ochranu. Členské státy by měly zajistit, aby uživatel informoval podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky o vyslaných pracovnících, kteří dočasně pracují na území jiného členského státu, než ve kterém pro podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky či pro uživatele obvykle pracují, s cílem umožnit zaměstnavateli náležitě uplatnit pracovní podmínky, které jsou pro vyslaného pracovníka výhodnější.
- (14) Touto směrnicí by stejně jako v případě směrnice 96/71/ES nemělo být dotčeno uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ a (ES) č. 987/2009 ⁽²⁾.
- (15) Z důvodu vysoce mobilního charakteru práce v mezinárodní silniční dopravě vyvstávají v souvislosti s prováděním této směrnice v uvedeném odvětví specifické právní otázky a obtíže, které je třeba řešit v rámci balíčku opatření v oblasti mobility prostřednictvím zvláštních pravidel pro silniční dopravu, jimiž se posílí i boj proti podvodům a zneužívání.
- (16) Ve skutečně integrovaném a vysoce konkurenčním prostředí vnitřního trhu jsou základem hospodářské soutěže mezi podniky faktory, jako je produktivita, efektivita a úroveň vzdělání a kvalifikace pracovní síly, jakož i kvalita jejich zboží a služeb a stupeň jejich inovace.
- (17) Pravidla pro odměňování stanovují členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem nebo zvyklostmi. Stanovování mezd je výhradně záležitostí členských států a sociálních partnerů. Zvláštní pozornost je třeba věnovat tomu, aby nedošlo k narušení vnitrostátních systémů stanovování mezd či k omezení svobody zúčastněných stran.
- (18) Při porovnávání odměny vyplácené vyslanému pracovníkovi a odměny, která mu náleží podle vnitrostátního práva nebo zvyklostí hostitelského členského státu, by měla být brána v úvahu hrubá výše odměny. Namísto jednotlivých složek odměny, které jsou podle této směrnice považovány za povinné, by se měla porovnávat celková hrubá výše odměny. S cílem zajistit transparentnost a pomoci příslušným orgánům a subjektům při provádění inspekcí a kontrol je však nezbytné, aby složky odměny mohly být dostatečně podrobně identifikovány podle vnitrostátního práva nebo zvyklostí členského státu, z něhož byl pracovník vyslán. Pokud se zvláštní příplatky za vyslání netýkají výdajů skutečně vynaložených v důsledku vyslání, například cestovních výdajů a výdajů na stravu a ubytování, měly by být považovány za součást odměny a měly by být zohledněny pro účely porovnání celkové hrubé výše odměny.
- (19) Zvláštní příplatky za vyslání často slouží více účelům. Pokud je jejich účelem náhrada výdajů vynaložených v důsledku vyslání, například cestovních výdajů a výdajů na stravu a ubytování, neměly by být považovány za součást odměny. Je na členských státech, aby v souladu se svým vnitrostátním právem nebo zvyklostmi stanovily pravidla pro náhradu těchto výdajů. Zaměstnavatel by měl tyto výdaje vyslaným pracovníkům nahradit v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi použitelnými pro daný pracovní poměr.
- (20) S ohledem na význam zvláštních příplatků za vyslání je třeba zabránit nejistotě ohledně toho, které složky těchto příplatků jsou určeny k náhradě výdajů vynaložených v důsledku vyslání. Měl by se mít za to, že celý příplatek je vyplácen jako náhrada výdajů, ledaže pracovní podmínky vyplývající z právních či správních předpisů, kolektivních smluv, rozhodčích nálezů nebo smluvních ujednání, které se vztahují na daný pracovní poměr, vymezují, které složky příplatku jsou určeny k náhradě výdajů vynaložených v důsledku vyslání a které jsou součástí odměny.
- (21) Složky odměny a další pracovní podmínky podle vnitrostátního práva nebo kolektivních smluv ve smyslu této směrnice by měly být jasné a srozumitelné všem podnikům a vyslaným pracovníkům. Jelikož má transparentnost informací a přístup k nim zásadní význam pro právní jistotu a vymahatelnost práva, je s ohledem na článek 5 směrnice 2014/67/EU opodstatněné rozšířit povinnost členských států zveřejňovat na jediných oficiálních celostátních internetových stránkách informace o pracovních podmínkách o složky odměny, které jsou považovány za povinné, jakož i o dodatečný soubor pracovních podmínek vztahující se na vyslání přesahující dvanáct či případně osmnáct měsíců podle této směrnice. Každý členský stát by měl zajistit, aby informace uváděné na těchto

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

oficiálních celostátních internetových stránkách byly přesné a pravidelně aktualizované. Jakékoli sankce uložené podniku za nedodržení pracovních podmínek, které mají být vyslaným pracovníkům zajištěny, by měly být přiměřené a při jejich vyměření by se mělo přihlídnout zejména k tomu, zda byly na jediných oficiálních celostátních internetových stránkách poskytnuty informace týkající se pracovních podmínek v souladu s článkem 5 směrnice 2014/67/EU, přičemž je respektována autonomie sociálních partnerů.

- (22) Směrnice 2014/67/EU stanoví řadu ustanovení, jejichž cílem je zajistit, aby pravidla o vysílání pracovníků byla prosazována a aby je všechny podniky dodržovaly. Článek 4 uvedené směrnice stanoví skutečnosti, které lze vzít v úvahu při celkovém posuzování konkrétní situace za účelem identifikace situací skutečného vyslání pracovníka a předcházení zneužívání a obcházení pravidel.
- (23) Zaměstnavatelé by měli před začátkem vyslání přijmout vhodná opatření k tomu, aby pracovníkům poskytli v souvislosti s jejich vysláním základní informace o pracovních podmínkách v souladu se směrnicí 91/533/EHS⁽¹⁾.
- (24) Tato směrnice vytváří vyvážený rámec, pokud jde o volný pohyb služeb a ochranu vyslaných pracovníků, jenž je nediskriminační, transparentní a přiměřený, a současně respektuje rozmanitost vnitrostátních pracovních vztahů. Tato směrnice nebrání uplatnění pracovních podmínek, které jsou pro vyslané pracovníky výhodnější.
- (25) S cílem bránit zneužívání v subdodavatelských situacích a v zájmu ochrany práv vyslaných pracovníků by členské státy měly přijmout vhodná opatření v souladu s článkem 12 směrnice 2014/67/EU k zajištění subdodavatelské odpovědnosti.
- (26) Za účelem zajištění správného uplatňování směrnice 96/71/ES by měla být posílena koordinace mezi příslušnými orgány nebo subjekty členských států a spolupráce na unijní úrovni v oblasti boje proti podvodům souvisejícím s vysíláním pracovníků.
- (27) V rámci boje proti podvodům v souvislosti s vysíláním pracovníků by se evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce (dále jen „platforma“), zřízená rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/344⁽²⁾, měla v souladu se svým mandátem podílet na sledování a posuzování případů podvodu, zlepšovat provádění a efektivnost správní spolupráce mezi členskými státy, vypracovat mechanismy včasného varování a poskytovat pomoc a podporu v procesu posílené správní spolupráce a výměny informací mezi příslušnými orgány nebo subjekty. Platforma by při tom měla úzce spolupracovat s Výborem odborníků pro vysílání pracovníků, zřízeným rozhodnutím Komise 2009/17/ES⁽³⁾.
- (28) Nadnárodní povaha určitých případů podvodu nebo zneužívání souvisejících s vysíláním odůvodňuje přijetí zvláštních opatření určených k posílení nadnárodního rozměru kontrol, šetření a výměny informací mezi příslušnými orgány či subjekty dotčených členských států. Za tímto účelem by v rámci správní spolupráce podle směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, zejména čl. 7 odst. 4 směrnice 2014/67/EU, měly mít příslušné orgány či subjekty k dispozici nezbytné prostředky umožňující upozorňovat na takové případy a vyměňovat si informace s cílem předcházet podvodům a zneužívání a bojovat proti nim.
- (29) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽⁴⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(1) Směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (Úř. věst. L 288, 18.10.1991, s. 32).

(2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/344 ze dne 9. března 2016, kterým se zřizuje evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 12).

(3) Rozhodnutí Komise 2009/17/ES ze dne 19. prosince 2008, kterým se zřizuje Výbor odborníků pro vysílání pracovníků (Úř. věst. L 8, 13.1.2009, s. 26).

(4) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(30) Směrnice 96/71/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 96/71/ES

Směrnice 96/71/ES se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto: „Předmět a oblast působnosti“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„–1. Tato směrnice zajišťuje ochranu vyslaných pracovníků po dobu jejich vyslání v souvislosti s volným pohybem služeb tím, že stanoví závazná ustanovení týkající se pracovních podmínek a ochrany zdraví a bezpečnosti pracovníků, jež musí být dodržovány.

–1a. Touto směrnicí není dotčeno uplatňování základních práv uznávaných členskými státy a na úrovni Unie, včetně práva nebo svobody stávkovat nebo činit jiné kroky v rámci zvláštních systémů pracovněprávních vztahů v členských státech v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi. Touto směrnicí není dotčeno právo sjednávat, uzavírat a prosazovat kolektivní smlouvy nebo vést kolektivní akce v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi.“;

c) odstavec 3 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) jako podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky poskytnou pracovníka uživateli usazenému nebo působícímu na území některého členského státu, jestliže po dobu vyslání existuje pracovní poměr mezi podnikem pro dočasnou práci či podnikem poskytujícím pracovníky na jedné straně a pracovníkem na straně druhé.“;

ii) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Pokud má pracovník, který byl poskytnut uživateli uvedenému v písmenu c) podnikem pro dočasnou práci či podnikem poskytujícím pracovníky, vykonávat svou práci v rámci nadnárodního poskytování služeb ve smyslu písmen a), b) či c) uživatelem na území jiného členského státu, než ve kterém pracovník pro podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky či pro uživatele obvykle pracuje, považuje se tento pracovník za vyslaného na území daného členského státu podnikem pro dočasnou práci či podnikem poskytujícím pracovníky, s nímž je v pracovním poměru. Podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky se považuje za podnik uvedený v odstavci 1 a musí plně dodržovat příslušná ustanovení této směrnice a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU (*).

Uživatel informuje podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky, jež pracovníka poskytl, včas před zahájením práce uvedené v druhém pododstavci.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vyslání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).“

2) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí bez ohledu na právo rozhodné pro pracovní poměr, aby podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 zaručovaly pracovníkům, kteří jsou vysláni na jejich území, na základě rovného zacházení pracovní podmínky týkající se dále uvedených záležitostí, jež jsou v členském státě, v němž je práce vykonávána, stanoveny:

— právními či správními předpisy nebo

- kolektivními smlouvami nebo rozhodčími nálezy, které byly prohlášeny za všeobecně použitelné nebo se jinak použijí v souladu s odstavcem 8:
- a) maximální délky pracovní doby a minimální doby odpočinku;
 - b) minimální délky placené dovolené za kalendářní rok;
 - c) odměny, včetně sazeb za přesčasy; toto písmeno se nevztahuje na doplňkové podnikové systémy zaopatření v důchodu;
 - d) podmínek poskytování pracovníků, zejména poskytování pracovníků prostřednictvím podniků pro dočasnou práci;
 - e) ochrany zdraví, bezpečnosti a hygieny při práci;
 - f) ochranných opatření týkajících se pracovních podmínek těhotných žen nebo žen krátce po porodu, dětí a mladistvých;
 - g) rovného zacházení pro muže a ženy a ostatních ustanovení o zákazu diskriminace;
 - h) podmínek ubytování pracovníků, pokud je ubytování poskytováno zaměstnavatelem pracovníkům mimo jejich obvyklé místo výkonu práce;
 - i) příspěvků nebo náhrady výdajů na pokrytí cestovních výdajů a výdajů na stravu a ubytování pro pracovníky mimo domov z profesních důvodů.

Písmeno i) se vztahuje výlučně na cestovní výdaje a výdaje na stravu a ubytování vynaložené vyslanými pracovníky, pokud musí cestovat do obvyklého místa výkonu práce v členském státě, na jehož území jsou vysláni, nebo z tohoto místa, nebo pokud jsou z tohoto obvyklého místa výkonu práce svým zaměstnavatelem dočasně posláni na jiné místo výkonu práce.

Pro účely této směrnice určují pojem „odměny“ vnitrostátní právo nebo zvyklosti členského státu, na jehož území jsou pracovníci vysláni, a rozumí se jím veškeré povinné složky odměny stanovené vnitrostátními právními či správními předpisy nebo kolektivními smlouvami či rozhodčími nálezy, které byly v tomto členském státě prohlášeny za všeobecně použitelné nebo se jinak použijí v souladu s odstavcem 8.

Aniž je dotčen článek 5 směrnice 2014/67/EU, členské státy zveřejní v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi bez zbytečného odkladu a transparentním způsobem na jediných oficiálních celostátních internetových stránkách uvedených ve zmíněném článku informace o pracovních podmínkách, včetně složek odměny podle třetího pododstavce tohoto odstavce a všech pracovních podmínek podle odstavce 1a tohoto článku.

Členské státy zajistí, aby informace uvedené na jediných oficiálních celostátních internetových stránkách byly přesné a aktuální. Komise zveřejní na svých internetových stránkách adresy zmíněných jediných oficiálních celostátních internetových stránek.

Pokud v rozporu s článkem 5 směrnice 2014/67/EU informace na jediných oficiálních celostátních internetových stránkách neuvádějí, které pracovní podmínky se mají použít, zohlední se tato okolnost v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi při vyměřování sankcí za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice, a to v rozsahu nezbytném k zajištění jejich přiměřenosti.“;

- b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Je-li skutečná doba vyslání delší než dvanáct měsíců, členské státy zajistí bez ohledu na právo rozhodné pro pracovní poměr, aby podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 zaručovaly pracovníkům, kteří jsou vysláni na jejich území, na základě rovného zacházení kromě pracovních podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku také veškeré pracovní podmínky, jež se použijí v členském státě, v němž je práce vykonávána, a jsou stanoveny:

— právními či správními předpisy nebo

— kolektivními smlouvami nebo rozhodčími nálezy, které byly prohlášeny za všeobecně použitelné nebo se jinak použijí v souladu s odstavcem 8.

První pododstavec tohoto odstavce se nevztahuje na:

- a) postupy, formality a podmínky uzavírání pracovních smluv a jejich ukončování, včetně konkurenčních doložek;
- b) doplňkové podnikové systémy zaopatření v důchodu.

Předloží-li poskytovatel služeb oznámení s uvedením důvodů, členský stát, v němž je služba poskytována, prodlouží dobu uvedenou v prvním pododstavci na osmnáct měsíců.

Pokud podnik uvedený v čl. 1 odst. 1 nahrazuje vyslaného pracovníka jiným vyslaným pracovníkem, který vykonává stejnou činnost na stejném místě, za dobu vyslání se pro účely tohoto odstavce považuje celková doba vyslání jednotlivých dotčených vyslaných pracovníků.

Pojem „stejná činnost na stejném místě“ uvedený ve čtvrtém pododstavci tohoto odstavce se určuje mimo jiné s ohledem na povahu služby, jež má být poskytována, práci, jež má být vykonávána, a adresu či adresy místa výkonu práce.

1b. Členské státy stanoví, že podniky uvedené v čl. 1 odst. 3 písm. c) zaručují vyslaným pracovníkům pracovní podmínky, které se podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES (*) vztahují na zaměstnance agentur práce poskytnuté agenturami práce usazenými v členském státě, v němž je práce vykonávána.

Uživatel informuje podniky uvedené v čl. 1 odst. 3 písm. c) o podmínkách zaměstnávání, které uplatňuje ve vztahu k pracovním podmínkám a odměňování, v rozsahu stanoveném v prvním pododstavci tohoto odstavce.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ze dne 19. listopadu 2008 o agenturním zaměstnávání (Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 9).“;

c) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Odstavce 1 až 6 nebrání použití pracovních podmínek, které jsou pro pracovníky výhodnější.

Zvláštní příplatky za vyslání se považují za součást odměny, pokud se nevyplácejí jako náhrada výdajů skutečně vynaložených v důsledku vyslání, například cestovních výdajů a výdajů na ubytování a stravu. Aniž je dotčen odst. 1 první pododstavec písm. h), nahradí zaměstnavatel vyslanému pracovníkovi tyto výdaje v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi použitelnými pro daný pracovní poměr.

Pokud pracovní podmínky vztahující se na daný pracovní poměr neurčují, zda je vyplácen zvláštní příplatek za vyslání a v případě jeho vyplácení, které složky tohoto příplatku jsou vypláceny jako náhrada výdajů skutečně vynaložených v důsledku vyslání a které jsou součástí odměny, má se za to, že celý příplatek je vyplácen jako náhrada výdajů.“;

d) v odstavci 8 se druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Jestliže neexistuje systém, který by prohlásil kolektivní smlouvy či rozhodčí nálezy za všeobecně použitelné ve smyslu prvního pododstavce, nebo vedle takového systému, mohou členské státy, pokud se tak rozhodnou, považovat za základ:

- kolektivní smlouvy či rozhodčí nálezy, které mají všeobecný účinek na všechny podobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v dotyčném odvětví nebo profesi, nebo
- kolektivní smlouvy, které byly uzavřeny nejvíce reprezentativními organizacemi zaměstnavatelů a zaměstnanců na úrovni členského státu a které se uplatňují celostátně,

v případě, že jejich použití na podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 zajišťuje rovné zacházení v záležitostech vymezených v odst. 1 prvním pododstavci tohoto článku a případně ve vztahu k pracovním podmínkám, jež mají být zaručeny vyslaným pracovníkům v souladu s odstavcem 1a tohoto článku, mezi těmito podniky a ostatními podniky uvedenými v tomto pododstavci, které se nacházejí v podobné situaci.

O rovné zacházení ve smyslu tohoto článku se jedná, pokud vnitrostátní podniky nacházející se v podobné situaci,

- mají v daném místě nebo v dotyčném odvětví stejné povinnosti jako podniky uvedené v čl. 1 odst. 1, pokud jde o v záležitosti vymezené v odst. 1 prvním pododstavci tohoto článku a případně pracovní podmínky, jež mají být zaručeny vyslaným pracovníkům v souladu s odstavcem 1a tohoto článku, a
- musí plnit tyto povinnosti se stejným účinkem.“;

e) odstavce 9 a 10 se nahrazují tímto:

„9. Členské státy mohou vyžadovat, aby podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 zaručovaly pracovníkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 písm. c) kromě pracovních podmínek uvedených v odstavci 1b tohoto článku další podmínky, které se vztahují na zaměstnance agentur práce v členském státě, v němž je práce vykonávána.

10. Tato směrnice nebrání tomu, aby členské státy v souladu se Smlouvami uplatňovaly na vnitrostátní podniky a podniky z jiných členských států na základě rovného zacházení pracovní podmínky vztahující se na jiné záležitosti, než které jsou uvedeny v odst. 1 prvním pododstavci, pokud se jedná o ustanovení v oblasti veřejného pořádku.“

3) V čl. 4 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Členské státy upraví spolupráci mezi příslušnými orgány nebo subjekty, včetně veřejných orgánů, které jsou v souladu s vnitrostátním právem příslušné pro dohled nad pracovními podmínkami uvedenými v článku 3, a to i na úrovni Unie. Tato spolupráce zejména spočívá v odpovědích na odůvodněné žádosti těchto orgánů nebo subjektů o informace o nadnárodním poskytování pracovníků a v řešení zjevného zneužívání nebo možných případů činností v rozporu s právními předpisy, jako jsou nadnárodní případy nehlášené práce a falešné samostatné výdělečné činnosti spojené s vysláním pracovníků. Pokud příslušný orgán nebo subjekt v členském státě, z něhož je pracovník vyslán, nemá informace požadované příslušným orgánem nebo subjektem členského státu, na jehož území je pracovník vyslán, pokusí se získat tyto informace od jiných orgánů nebo subjektů v uvedeném členském státě. Pokud jsou tyto informace poskytovány členskému státu, na jehož území je pracovník vyslán, soustavně se zpožděním, je nutno o této skutečnosti informovat Komisi, která přijme vhodná opatření.“

4) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Sledování, kontrola a prosazování

Členský stát, na jehož území je pracovník vyslán, a členský stát, z něhož je pracovník vyslán, jsou odpovědné za sledování, kontrolu a prosazování povinností stanovených touto směrnicí a směrnicí 2014/67/EU a přijmou vhodná opatření pro případ nedodržování této směrnice.

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních ustanovení podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy zejména zajistí, aby pracovníkům nebo zástupcům pracovníků byly dostupné vhodné postupy pro prosazování povinností podle této směrnice.

Pokud se na základě celkového posouzení provedeného podle článku 4 směrnice 2014/67/EU členským státem zjistí, že podnik nekalým nebo podvodným způsobem vytváří dojem, že situace pracovníka spadá do oblasti působnosti této směrnice, uvedený členský stát zajistí, aby se na pracovníka vztahovalo příslušné právo a zvyklosti.

Členské státy zajistí, že tento článek nepovede k situacím, kdy by se na dotčeného pracovníka vztahovaly méně výhodné podmínky, než jsou podmínky vztahující se na vyslané pracovníky.“

5) Návětí přílohy se nahrazuje tímto:

„Činnosti uvedené v čl. 3 odst. 2 zahrnují veškeré stavební práce týkající se výstavby, oprav, údržby, přestavby nebo stržení budov, a zejména tyto práce.“

Článek 2

Přezkum

1. Komise přezkoumá uplatňování a provádění této směrnice. Do 30. července 2023 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování a provádění této směrnice a popřípadě navrhne nezbytné změny této směrnice a směrnice 96/71/ES.
2. Zpráva uvedená v odstavci 1 obsahuje posouzení toho, zda jsou potřebná další opatření k zajištění rovných podmínek a ochrany pracovníků:
 - a) v případě subdodávek;
 - b) s ohledem na čl. 3 odst. 3 této směrnice, s přihlédnutím k vývoji týkajícímu se legislativního aktu, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ⁽¹⁾, pokud jde o požadavky na prosazování, a kterým se stanoví zvláštní pravidla ve vztahu ke směrnicím 96/71/ES a 2014/67/EU pro vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy.

Článek 3

Provedení ve vnitrostátním právu a uplatňování

1. Členské státy do 30. července 2020 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.
Použijí tyto předpisy ode dne 30. července 2020. Do uvedeného dne zůstává směrnice 96/71/ES použitelná ve znění platném před zavedením změn na základě této směrnice.
Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.
3. Tato směrnice se vztahuje na odvětví silniční dopravy ode dne použitelnosti legislativního aktu, kterým se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na prosazování, a kterým se stanoví zvláštní pravidla ve vztahu ke směrnicím 96/71/ES a 2014/67/EU pro vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 28. června 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
L. PAVLOVA

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 35).

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/958**ze dne 28. června 2018****o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 46, čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Svobodná volba povolání je základním právem. Listina základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) zaručuje právo svobodné volby povolání, jakož i svobodu podnikání. Volný pohyb pracovníků, svoboda usazování a volný pohyb služeb jsou základními principy vnitřního trhu zakotvenými ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Vnitrostátní pravidla organizování přístupu k regulovaným povoláním by proto neměla neodůvodněně či nepřiměřeně bránit výkonu těchto základních práv.
- (2) Jelikož právní předpisy Unie nestanoví zvláštní ustanovení harmonizující požadavky na přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkonu, je v pravomoci členského státu rozhodnout, zda a jak regulovat povolání v mezích zásad nediskriminace a proporcionality.
- (3) Zásada proporcionality je jednou z obecných zásad práva Unie. Z judikatury ⁽³⁾ vyplývá, že vnitrostátní opatření, která by mohla omezovat nebo činit méně atraktivním výkon základních svobod zaručených Smlouvou o fungování EU, by měla splňovat konkrétně čtyři podmínky, totiž: být uplatňována nediskriminačním způsobem, být odůvodněna cíli obecného zájmu, být vhodná pro dosažení cíle, který sledují, a nejtít nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ⁽⁴⁾ zahrnuje povinnost členských států posoudit přiměřenost svých požadavků omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkonu a musí sdělovat výsledky takových posouzení Komisi, čímž se spustil „postup vzájemného hodnocení“. Pro členské státy uvedený proces znamenal nutnost prověřit všechny jejich právní předpisy týkající se všech povolání, které byly regulovány na jejich území.
- (5) Výsledky postupu vzájemného hodnocení odhalily nejasnosti, pokud jde o kritéria, jež mají členské státy používat při posuzování přiměřenosti požadavků omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkonu, jakož i nejednotnou kontrolu takových požadavků na všech úrovních regulace. Aby nedocházelo k tříštění vnitřního trhu a aby se odstranily překážky zahajování a výkonu určitých zaměstnání nebo samostatně výdělečných činností, je třeba uplatňovat společný přístup na úrovni Unie, který zabrání přijímání nepřiměřených opatření.
- (6) Ve svém sdělení ze dne 28. října 2015 s názvem „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“ Komise upozornila na potřebu přijmout analytický rámec pro posuzování přiměřenosti, který by členské státy využívaly při přezkoumávání stávajících právních předpisů regulujících povolání nebo při navrhování nových.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 31.8.2017, s. 43.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. června 2018.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 30. listopadu 1995, Gebhard, C-55/94, ECLI:EU:C:1995:411, bod 37.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (7) Tato směrnice má za cíl stanovit pravidla, která mají členské státy používat při posouzení přiměřenosti před zavedením nových nebo při změně stávajících profesních předpisů, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu, přičemž musí být zaručena transparentnost a vysoká míra ochrany spotřebitelů.
- (8) Činnosti, na něž se vztahuje tato směrnice, by se měly týkat regulovaných povolání spadajících do působnosti směrnice 2005/36/ES. Tato směrnice by se měla vztahovat na požadavky omezující přístup ke stávajícím regulovaným povoláním nebo k novým povoláním, u kterých členské státy zvažují, zda je regulovat, nebo na požadavky omezující jejich výkon. Tato směrnice by se měla uplatňovat spolu se směrnicí 2005/36/ES, a aniž by byla dotčena ostatní ustanovení samostatného aktu Unie, který se týká přístupu k danému regulovanému povolání a jeho výkonu.
- (9) Touto směrnicí není dotčena pravomoc členských států definovat uspořádání a obsah svých systémů vzdělávání a odborné přípravy, zejména pokud jde o to, aby měly možnost přenést na profesní organizace pravomoc organizovat odborné vzdělávání a odbornou přípravu nebo dohled nad nimi. Do oblasti působnosti této směrnice by neměly spadat předpisy, které neomezují přístup k regulovaným povoláním ani jejich výkon, včetně změny formy nebo technické úpravy obsahu kurzů odborné přípravy nebo modernizace předpisů pro odbornou přípravu. Jestliže odborné vzdělávání nebo odborná příprava spočívají v činnostech, za něž je poskytována odměna, měla by být zaručena svoboda usazování a svoboda poskytování služeb.
- (10) Posouzení přiměřenosti požadované zvláštními ustanoveními této směrnice by se nemělo použít v případě, že členské státy provádějí konkrétní požadavky týkající se regulace určitého povolání stanovené v samostatném aktu Unie, který členskými státy neumožňuje rozhodovat o přesném způsobu provedení konkrétních požadavků.
- (11) Členské státy by se měly moci spoléhat na společný regulační rámec vycházející z jasně definovaných právních pojmů popisujících různé způsoby regulace povolání v celé Unii. Existuje několik způsobů, jak regulovat povolání, například vyhrazením přístupu k určité činnosti nebo jejího výkonu jen pro držitele odborné kvalifikace. Členské státy mohou rovněž upravit jeden z režimů výkonu povolání stanovením podmínek pro používání profesních označení nebo uložení požadavků na kvalifikaci pouze pro samostatně výdělečně činné osoby, odborné zaměstnance, vedoucí pracovníky nebo právní zástupce podniků, zejména pokud činnost vykonává právnická osoba v podobě profesionální společnosti.
- (12) Před zavedením nových nebo změnou stávajících právních nebo správních předpisů omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon by měly členské státy posoudit, zda jsou takovéto předpisy přiměřené. Rozsah posouzení by měl být přiměřený povaze, obsahu a dopadu zaváděného předpisu.
- (13) Je na členských státech, aby prokázaly odůvodněnost a přiměřenost dotyčného předpisu. Důvody regulace uvedené členským státem jako odůvodnění by se tudíž měly opírat o analýzu vhodnosti a přiměřenosti opatření přijatého dotyčným členským státem a konkrétní důkazy na podporu jeho argumentů. Přestože členský stát nemusí nutně předložit konkrétní studii nebo konkrétní podobu důkazů nebo materiálů, které dokládají přiměřenost takového předpisu, ještě před přijetím tohoto předpisu, měl by se zřetelem ke specifickým podmínkám daného členského státu provést objektivní analýzu, která prokazuje, že existují skutečná rizika, pokud jde o dosažení cílů obecného zájmu.
- (14) Členské státy by měly přiměřenost posuzovat objektivně a nezávisle, a to včetně případů, kdy je určité povolání regulováno nepřímo tím, že se regulační pravomoc udělí konkrétnímu profesnímu sdružení. Součástí těchto posouzení by mohlo být stanovisko získané od nezávislého orgánu, včetně již existujících orgánů, které jsou součástí vnitrostátního legislativního procesu, pověřeného dotyčnými členskými státy, aby toto stanovisko poskytly. To je obzvláště důležité v případech, kdy je posouzení prováděno místními úřady, regulačními orgány nebo profesními organizacemi, které by díky svému většímu přehledu o místních podmínkách a svým odborným znalostem mohly mít v některých případech lepší předpoklady k tomu, aby určily nejvhodnější způsob dosažení cílů obecného zájmu, ale jejichž politická rozhodnutí by mohla poskytovat výhody zavedeným operátorům na úkor nových účastníků trhu.
- (15) Je vhodné, aby po přijetí nových nebo po změnách stávajících předpisů omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon byla monitorována jejich přiměřenost. Přezkoumání přiměřenosti omezujícího vnitrostátního opatření v oblasti regulovaných povolání by mělo vycházet nejen z cíle daného vnitrostátního opatření v okamžiku jeho přijetí, ale také z jeho účinků posuzovaných po jeho přijetí. Posouzení přiměřenosti vnitrostátního opatření by mělo být založeno na vývoji, k němuž došlo v oblasti regulovaného povolání od přijetí dotyčného opatření.

- (16) Jak potvrzuje ustálená judikatura, je zakázáno jakékoli neopodstatněné omezení vyplývající z vnitrostátních právních předpisů omezujících svobodu usazování či svobodu poskytovat služby, včetně jakékoliv diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa bydliště.
- (17) Pokud jsou zahajování a výkon zaměstnání nebo samostatně výdělečné činnosti podmíněny dodržováním určitých požadavků týkajících se zvláště odborné kvalifikace, stanovených přímo nebo nepřímo na úrovni členských států, je nezbytné zajistit, aby takové požadavky byly odůvodněny cíli obecného zájmu, jako jsou cíle ve smyslu Smlouvy o fungování EU, tedy veřejný pořádek, veřejná bezpečnost a veřejné zdraví, případně naléhavými důvody obecného zájmu, jež jsou jako takové uznány v judikatuře Soudního dvora. Rovněž je nutno vyjasnit, že mezi naléhavé důvody obecného zájmu uznané Soudním dvorem patří tyto důvody: zachování finanční rovnováhy systému sociálního zabezpečení; ochrana spotřebitelů, příjemců služeb, mimo jiné zaručením kvality řemesla, a pracovníků; zabezpečení řádného výkonu spravedlnosti; zajištění poctivosti obchodních transakcí, boj proti podvodům a prevence daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem a zabezpečení účinnosti dohledu v daňové oblasti; bezpečnost dopravy; ochrana životního prostředí a městského prostředí; zdraví zvířat; duševní vlastnictví a ochrana a zachování národního historického a uměleckého dědictví, cíle sociální politiky a cíle kulturní politiky. Na základě ustálené judikatury platí, že důvody čistě hospodářské povahy, jmenovitě podpora národního hospodářství na úkor základních svobod, jakož i čistě administrativní důvody, jako je provádění kontrol nebo shromažďování statistických údajů, nemohou představovat naléhavý důvod obecného zájmu.
- (18) Je v pravomoci členských států stanovit úroveň ochrany, kterou si přejí poskytovat cílům obecného zájmu, a přiměřenou úroveň regulace, a to v mezích přiměřenosti. Skutečnost, že jeden členský stát stanoví méně přísná pravidla než jiný členský stát, neznamená, že pravidla druhého členského státu jsou nepřiměřená, a tedy neslučitelná s unijním právem.
- (19) Pokud jde o ochranu veřejného zdraví, na základě čl. 168 odst. 1 Smlouvy o fungování EU má být při vymezení a provádění všech politik a činností Unie zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví. Tato směrnice je v plném souladu s uvedeným cílem.
- (20) S cílem zajistit přiměřenost předpisů, které zavádějí, a změn, které provádějí ve stávajících předpisech, by členské státy měly zvažovat kritéria pro posuzování přiměřenosti a dodatečná kritéria, která jsou relevantní pro analýzu daného regulovaného povolání. Pokud členský stát hodlá regulovat nějaké povolání nebo změnit stávající pravidla, je nutno přihlídnout k povaze rizik souvisejících se sledovanými cíli obecného zájmu, zejména rizik pro příjemce služeb, včetně spotřebitelů, pro odborníky nebo pro třetí osoby. Je rovněž nutno mít na paměti, že v oblasti odborných služeb obvykle existuje asymetrie informací mezi spotřebiteli a odborníky vzhledem k tomu, že odborníci vykazují vysokou úroveň odborných znalostí, jež spotřebitelé možná nemají.
- (21) Požadavky týkající se odborné kvalifikace by měly být považovány za nezbytné pouze tehdy, pokud stávající opatření, jako jsou například právní předpisy týkající se bezpečnosti výrobků nebo právní předpisy na ochranu spotřebitelů, nelze považovat za vhodné nebo skutečně účinné prostředky k dosažení sledovaného cíle.
- (22) Aby byl splněn požadavek přiměřenosti, mělo by být opatření vhodné k dosažení sledovaného cíle. Opatření by mělo být považováno za vhodné k dosažení sledovaného cíle pouze tehdy, pokud skutečně odráží snahu dosáhnout daného cíle soudržným a systematickým způsobem, například tam, kde se podobná rizika související s některými činnostmi řeší srovnatelným způsobem a kde se případné výjimky z příslušných omezení používají v souladu s uvedeným cílem. Kromě toho by vnitrostátní opatření mělo účinně přispívat k dosažení sledovaného cíle, a proto v případě, že nemá žádný praktický účinek, který by jej odůvodňoval, by nemělo být považováno za vhodné.
- (23) Členské státy by měly řádně zohlednit celkový dopad opatření na volný pohyb osob a služeb v rámci Unie, na výběr spotřebitelů a na kvalitu poskytované služby. Na tomto základě by měly členské státy posoudit zejména to, zda je rozsah omezení přístupu k regulovaným povoláním nebo jejich výkonu úměrný významu sledovaných cílů a očekávaným přínosům.
- (24) Členské státy by měly sporné vnitrostátní opatření porovnat s alternativními a méně omezujícími prostředky, které by dosáhly stejného cíle, ale přitom by ukládaly méně omezení. Pokud jsou opatření odůvodněna pouze ochranou spotřebitelů a pokud se zjištěná rizika omezují na vztah mezi odborníkem a spotřebitelem, a nemají proto nepříznivý dopad na třetí osoby, členské státy by měly posoudit, zda lze jejich cíle dosáhnout prostřednictvím méně omezujících prostředků, než je vyhrazení daných činností pro odborníky. Pokud spotřebitelé mohou například

uvážlivě volit, zda využijí služby kvalifikovaných odborníků, či nikoli, měly by se použít méně omezující prostředky, například ochrana profesního označení nebo zápis do profesního rejstříku. Regulace prostřednictvím vyhrazených činností a chráněných profesních označení by měla být zvažována v případech, kdy je cílem opatření zabránit riziku vážného poškození cílů obecného zájmu, například veřejného zdraví.

- (25) Je-li to vhodné vzhledem k povaze a obsahu analyzovaného opatření, měly by členské státy rovněž zohlednit tyto aspekty: souvislost mezi rozsahem odborných činností, vykonávaných v rámci daného povolání, a požadovanou odbornou kvalifikací; složitost úkolů, zejména pokud jde o úroveň, povahu a trvání požadované odborné přípravy nebo praxe; existence různých možností získání odborné kvalifikace; zda činnosti vyhrazené určitým odborníkům mohou být sdíleny s jinými odborníky a stupeň nezávislosti při výkonu regulovaného povolání zejména tam, kde jsou činnosti související s regulovaným povoláním vykonávány pod dohledem řádně kvalifikovaného odborníka a na jeho odpovědnost.
- (26) Tato směrnice zohledňuje vědecký a technologický pokrok a přispívá k řádnému fungování vnitřního trhu včetně digitálního prostředí. S ohledem na rychlost technologických změn a vědeckého vývoje by mohly být aktualizace požadavků týkajících se přístupu u řady povolání, zejména u odborných služeb poskytovaných elektroniky, obzvláště důležité. Pokud členský stát reguluje nějaké povolání, je třeba vzít v úvahu skutečnost, že vědecký a technologický vývoj by mohl snížit nebo zvýšit asymetrii informací mezi odborníky a spotřebiteli. Pokud vědecký a technologický vývoj s sebou nese vysoké riziko pro cíle obecného zájmu, měly by členské státy v případě nutnosti podněcovat osoby vykonávající tato povolání k tomu, aby s tímto vývojem držely krok.
- (27) Členské státy by měly komplexně posoudit okolnosti, za kterých se opatření přijímá a provádí, a zejména prozkoumat účinek nových nebo pozměněných předpisů v kombinaci s dalšími požadavky omezujícími přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon. Zahajování a výkon určitých činností mohou být podmíněny splněním několika požadavků, jako jsou pravidla týkající se organizace povolání, povinného členství v profesních organizacích nebo subjektech, profesní etiky, dohledu a odpovědnosti. Proto by členské státy při posuzování účinku nových či pozměněných předpisů měly brát v úvahu stávající požadavky, včetně nepřetržitého profesního rozvoje, povinného členství v profesních organizacích nebo subjektech, režimů registrace nebo autorizace, množstevních omezení, požadavků na zvláštní právní formu a požadavků na držení účasti v dané společnosti, územních omezení, multidisciplinárních omezení a pravidel ohledně neslučitelnosti, požadavků týkajících se pojistného krytí, jazykových znalostí v rozsahu nezbytném pro výkon daného povolání, požadavků na pevné minimální nebo maximální sazby a požadavků na reklamu.
- (28) Pro dosažení cílů obecného zájmu může být vhodné zavést dodatečné požadavky. Pouhá skutečnost, že by měl být posuzován jejich individuální nebo kombinovaný účinek, neznamená, že tyto požadavky jsou zjevně nepřiměřené. Například povinnost trvalého profesního rozvoje může být vhodná k zajištění toho, aby odborníci drželi krok s vývojem ve svých příslušných oborech, pokud nestanoví diskriminační a nepřiměřené podmínky na úkor nových účastníků. Stejně tak povinné členství v profesních organizacích nebo subjektech může být považováno za vhodné tam, kde jsou takové profesní organizace nebo subjekty pověřeny státem, aby chránily příslušné cíle obecného zájmu, například dohledem nad legitimním provozováním povolání nebo organizováním trvalé odborné přípravy a dohledem nad ní. Nemůže-li být nezávislost povolání zajištěna přiměřeně jinými prostředky, mohly by členské státy zvážit uplatňování takových záruk, jako je omezování držení účasti osob, které nevykonávají dané povolání, nebo zajištění většiny hlasů v držení osob, které vykonávají dané povolání, pokud tyto záruky nepřekračují rámec toho, co je nezbytné pro ochranu cílů obecného zájmu. Členské státy by mohly uvažovat o stanovení požadavků na pevné minimální nebo maximální sazby, které musí poskytovatelé služeb splňovat, zvláště v případě služeb, u nichž je to nutné k účinnému uplatňování zásady úhrady nákladů, pokud je takovéto omezení přiměřené a v případě potřeby jsou stanoveny odchylky od těchto minimálních nebo maximálních sazeb. Pokud zavedení dodatečných požadavků kopíruje požadavky, které členský stát již dříve zavedl v souvislosti s jinými předpisy nebo postupy, nelze tyto požadavky považovat za přiměřené k dosažení sledovaného cíle.
- (29) Podle hlavy II směrnice 2005/36/ES nemohou členské státy uložit poskytovatelům služeb usazeným v jiném členském státě, kteří poskytují dočasné a příležitostné odborné služby, požadavky nebo omezení zakázané uvedenou směrnicí, jako je povolení od profesní organizace nebo subjektu, registrace u této organizace nebo členství v ní nebo zastoupení na území hostitelského členského státu za účelem přístupu k regulovanému povolání nebo jeho výkonu. Členské státy mohou v případě potřeby od poskytovatelů služeb, kteří si přejí poskytovat služby dočasně, požadovat, aby před prvním poskytnutím služby poskytli informace v podobě písemného ohlášení a aby toto ohlášení každoročně obnovovali. Aby se usnadnilo poskytování odborných služeb, je proto s přihlédnutím k dočasné či příležitostné povaze služby nezbytné připomenout, že by požadavky, jako jsou např. automatická dočasná registrace nebo pro forma členství v profesních organizacích nebo subjektech, předběžná ohlášení, požadavky na dokumenty a zaplacení jakýchkoli poplatků, měly být přiměřené. Tyto požadavky by neměly vést

k nepřiměřenému zatížení poskytovatelů služeb, ani by neměly bránit volnému poskytování služeb nebo ho činit méně přitažlivým. Členské státy by měly zejména posoudit, zda jsou poskytování určitých informací a dokumentů, které mohou být požadovány podle směrnice 2005/36/ES, a možnost získání dalších podrobností pomocí správní spolupráce mezi členskými státy prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu přiměřené a dostatečné k tomu, aby se zabránilo vážnému riziku, že poskytovatelé služeb budou obcházet platná pravidla. Tato směrnice by se však neměla vztahovat na opatření, jejichž cílem je zajistit dodržování platných podmínek zaměstnávání.

- (30) Jak potvrzuje ustálená judikatura, zdraví a život lidí jsou na prvním místě mezi zájmy, které chrání Smlouva o fungování EU. Proto by měly mít členské státy patřičně na zřeteli cíl zajistit vysokou úroveň ochrany zdraví lidí při posuzování požadavků na zdravotnická povolání, jako jsou vyhrazené činnosti, chráněná profesní označení, nepřetržitý profesní rozvoj nebo pravidla týkající se organizace daného povolání, profesní etiky a dohledu, přičemž musí být dodrženy minimální podmínky pro odborné vzdělávání stanovené ve směrnici 2005/36/ES. Členské státy by měly zejména zajistit, aby regulace zdravotnických povolání, která má dopady na veřejné zdraví a bezpečnost pacientů, byla přiměřená a přispívala k zaručení přístupu ke zdravotní péči, který Listina základních práv Evropské unie uznává jako základní právo, a také k bezpečné, vysoce kvalitní a efektivní zdravotní péči pro občany na jejich území. Při formulování politik pro zdravotnické služby by měla být brána v potaz potřeba zajistit přístupnost, vysokou kvalitu služby a také dostatečné a bezpečné zásobování léčivými přípravky v souladu s potřebami veřejného zdraví na území daného členského státu, jakož i potřeba zajistit profesionální nezávislost zdravotnických pracovníků. S ohledem na opodstatněnost regulace zdravotnických povolání by členské státy měly zohlednit cíl spočívající v zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví, včetně přístupnosti a vysoké kvality zdravotní péče pro občany, a dostatečné a bezpečné zásobování léčivými přípravky, při zohlednění prostoru pro uvážení uvedené v článku 1 této směrnice.
- (31) Pro řádné fungování vnitřního trhu má zásadní význam, aby bylo zajištěno, že členské státy poskytnou příslušné informace občanům, zájmovým svazům a jiným zúčastněným stranám včetně sociálních partnerů před zavedením nových nebo změnou stávajících požadavků omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon. Členské státy by měly zapojit všechny dotyčné strany a poskytnout jim příležitost vyjádřit svá stanoviska. Je-li to relevantní a vhodné, měly by členské státy provést veřejné konzultace v souladu se svými vnitrostátními postupy.
- (32) Členské státy by měly také plně zohlednit práva občanů na přístup ke spravedlnosti, jak jsou zaručena podle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). Z toho plyne, že v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním právem a ústavními zásadami by vnitrostátní soudy měly být schopny posuzovat přiměřenost požadavků spadajících do oblasti působnosti této směrnice, aby každé fyzické nebo právnické osobě zajistily právo na účinnou ochranu před omezováním svobody výběru povolání, svobody usazování a svobody poskytovat služby.
- (33) Pro účely výměny informací o osvědčených postupech by členské státy měly přijmout opatření nezbytná k podnícení sdílení vhodných a pravidelně aktualizovaných informací o regulaci povolání a také informací o účincích takové regulace s jinými členskými státy. Komise by měla tuto výměnu usnadňovat.
- (34) Za účelem zvýšení transparentnosti a podpory posuzování přiměřenosti na základě srovnatelných kritérií by informace předkládané členskými státy měly být, aniž by byl dotčen článek 346 Smlouvy o fungování EU, snadno přístupné v databázi regulovaných povolání, aby tak jiné členské státy a zúčastněné strany mohly předkládat své připomínky Komisi a dotyčnému členskému státu. Komise by měla tyto připomínky řádně zohlednit ve své souhrnné zprávě, kterou vypracuje v souladu se směrnicí 2005/36/ES.
- (35) Jelikož cílů této směrnice, totiž zajištění řádného fungování vnitřního trhu a zabránění nepřiměřeným omezením přístupu k regulovaným povoláním nebo jejich výkonu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla o společném rámci pro provádění posouzení přiměřenosti před zavedením nových nebo změnou stávajících právních nebo správních předpisů omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon, s cílem zajistit řádné fungování vnitřního trhu a zároveň zaručit vysokou úroveň ochrany spotřebitele. Touto směrnicí není dotčena pravomoc členských států v případě neexistence harmonizace a jejich vlastní uvážení při rozhodování o tom, zda a jak regulovat povolání v mezích zásad nediskriminace a proporcionality.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na právní nebo správní předpisy členských států, které omezují přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon, případně jeden ze způsobů jeho výkonu, včetně používání profesních označení a odborných činností povolených pod takovým označením, které spadá do působnosti směrnice 2005/36/ES.
2. Jsou-li konkrétní požadavky týkající se regulace určitého povolání obsaženy v samostatném aktu Unie, který členským státům neumožňuje rozhodovat o přesném způsobu, jímž mají být provedeny, příslušná ustanovení této směrnice se nepoužijí.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené ve směrnici 2005/36/ES.

Kromě toho se rozumí:

- a) „chráněným profesním označením“ forma regulace povolání, kdy je používání označení v rámci odborné činnosti nebo souboru odborných činností vyhrazeno přímo nebo nepřímo na základě právních nebo správních předpisů držitelům určité odborné kvalifikace, a kdy nesprávné použití tohoto označení podléhá sankci;
- b) „vyhrazenými činnostmi“ forma regulace povolání, kdy je přístup k odborné činnosti nebo souboru odborných činností na základě právních nebo správních předpisů přímo či nepřímo vyhrazen příslušníkům regulovaného povolání, kteří mají určitou odbornou kvalifikaci, a to včetně případů, kdy je daná činnost sdílena s jinými regulovanými povoláními.

Článek 4

Předběžné posuzování nových opatření a sledování

1. Členské státy provedou posouzení přiměřenosti v souladu s pravidly stanovenými v této směrnici před zavedením nových nebo změnou stávajících právních nebo správních předpisů omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon.
2. Rozsah posouzení uvedený v odstavci 1 musí být přiměřený povaze, obsahu a dopadu daného předpisu.
3. Každý předpis uvedený v odstavci 1 musí doprovázet dostatečně podrobné vysvětlení umožňující posoudit soulad se zásadou proporcionality.
4. Důvody, proč se má za to, že je předpis uvedený v odstavci 1 odůvodněný a přiměřený, se musí opírat o kvalitativní, a pokud je to možné a relevantní, také o kvantitativní aspekty.
5. Členské státy zajistí, aby se posuzování podle odstavce 1 provádělo objektivně a nezávisle.
6. Členské státy musí sledovat soulad nových nebo pozměněných právních nebo správních předpisů omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon se zásadou proporcionality po jejich přijetí, a to s patřičným ohledem na případný vývoj, k němuž od přijetí daných předpisů došlo.

Článek 5

Zákaz diskriminace

Při zavádění nových nebo při změně stávajících právních nebo správních předpisů omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon členské státy zajistí, aby takové předpisy nebyly ani přímo, ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti nebo bydliště.

Článek 6

Odůvodnění na základě cílů obecného zájmu

1. Členské státy zajistí, aby právní nebo správní předpisy omezující přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon, jež hodlají zavést, a změny, jež mají v úmyslu provést ve stávajících předpisech, byly odůvodněny cíli obecného zájmu.
2. Členské státy musí brát v úvahu zejména to, zda jsou předpisy uvedené v odstavci 1 objektivně odůvodněny veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností nebo veřejným zdravím, případně naléhavými důvody obecného zájmu, jako jsou například zachování finanční rovnováhy systému sociálního zabezpečení; ochrana spotřebitelů, příjemců služeb a pracovníků; zabezpečení řádného výkonu spravedlnosti; zajištění poctivosti obchodních transakcí; boj proti podvodům a prevence daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem a zabezpečení účinnosti dohledu v daňové oblasti; bezpečnost dopravy; ochrana životního prostředí a městského prostředí; zdraví zvířat; duševní vlastnictví; ochrana a zachování národního historického a uměleckého dědictví; cíle sociální politiky; a cíle kulturní politiky.
3. Důvody čistě hospodářské povahy nebo čistě administrativní důvody nepředstavují naléhavé důvody obecného zájmu ospravedlňující omezení přístupu k regulovaným povoláním nebo jejich výkonu.

Článek 7

Přiměřenost

1. Členské státy zajistí, aby právní nebo správní předpisy omezující přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon, které zavádějí, a změny, které provádějí ve stávajících předpisech, byly vhodné k dosažení sledovaného cíle a nepřekračovaly rámec toho, co je k dosažení daného cíle nezbytné.
2. Za tímto účelem musí členské státy před přijetím předpisů uvedených v odstavci 1 vzít v úvahu:
 - a) povahu rizik souvisejících se sledovanými cíli obecného zájmu, zejména rizik pro příjemce služeb včetně spotřebitelů, odborníky nebo třetí osoby;
 - b) zda k naplnění sledovaného cíle nedostačují stávající pravidla konkrétní nebo obecnější povahy, jako například právní předpisy týkající se bezpečnosti výrobků nebo právní předpisy na ochranu spotřebitelů;
 - c) vhodnost předpisu, pokud jde o jeho způsobilost k dosažení sledovaného cíle a to, zda skutečně odráží dotyčný cíl soudržným a systematickým způsobem, a tudíž řeší zjištěná rizika podobným způsobem jako u srovnatelných činností;
 - d) dopad na volný pohyb osob a služeb v rámci Unie, na výběr spotřebitelů a na kvalitu poskytované služby;
 - e) možnost využití méně omezujících prostředků k dosažení cíle obecného zájmu; pro účely tohoto písmene, pokud jsou předpisy odůvodněny pouze ochranou spotřebitelů a pokud se zjištěná rizika omezují na vztah mezi odborníkem a spotřebitelem, a nemají proto nepříznivý dopad na třetí osoby, členské státy zejména posoudí, zda lze daného cíle dosáhnout prostřednictvím méně omezujících prostředků, než je vyhrazení dotyčných činností;
 - f) účinek nových nebo změněných předpisů v kombinaci s jinými předpisy, které omezují přístup k danému povolání nebo jeho výkon, a zejména to, jak nové nebo pozměněné předpisy v kombinaci s jinými požadavky přispívají k dosažení téhož cíle obecného zájmu a zda jsou tyto předpisy pro jeho dosažení nezbytné.

Je-li to vhodné s ohledem na povahu a obsah zaváděného nebo měněného předpisu, členské státy rovněž posoudí tyto aspekty:

- a) souvislost mezi rozsahem činností, jež jsou předmětem daného povolání nebo které mu jsou vyhrazeny, a požadovanou odbornou kvalifikací;

- b) souvislost mezi složitostí příslušných úkolů a potřebou, aby osoby, které tyto úkoly provádějí, měly zvláštní odbornou kvalifikaci, zejména pokud jde o úroveň, povahu a trvání odborné přípravy nebo potřebnou praxi;
- c) možnost získání odborné kvalifikace alternativními způsoby;
- d) zda a proč činnosti vyhrazené pro určitá povolání mohou nebo nemohou být sdíleny s jinými povoláními;
- e) stupeň nezávislosti při výkonu regulovaného povolání a dopad organizačních a dohledových opatření na dosažení sledovaného cíle, a to zejména tam, kde jsou činnosti související s regulovaným povoláním vykonávány pod dohledem řádně kvalifikovaného odborníka a na jeho odpovědnost;
- f) vědecký a technologický vývoj, který může fakticky snížit nebo zvýšit asymetrii informací mezi odborníky a spotřebiteli.

3. Pro účely odst. 2 prvního pododstavce písm. f) posoudí členské státy účinky nových nebo změněných předpisů v kombinaci s jedním nebo více požadavky s tím, že zohlední, že takové účinky mohou být jak pozitivní, tak negativní, zejména:

- a) vyhrazené činnosti, chráněné profesní označení nebo jiná forma regulace ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36/ES;
- b) povinnosti vyhovět požadavkům týkajícím se nepřetržitého profesního rozvoje;
- c) pravidla týkající se organizace povolání, profesní etiky a dohledu;
- d) povinné členství v profesních organizacích nebo subjektech, režimy registrace nebo autorizace, zejména pokud tyto požadavky zahrnují také povinnost mít konkrétní odbornou kvalifikaci;
- e) množství omezení, zejména požadavky omezující počet autorizací, na jejichž základě lze vykonávat povolání, nebo požadavky stanovující minimální nebo maximální počet zaměstnanců, vedoucích pracovníků nebo zástupců majících konkrétní odbornou kvalifikaci;
- f) požadavky na zvláštní právní formu nebo požadavky, jež se týkají držení účasti ve společnosti nebo jejího řízení, a to v rozsahu, v jakém tyto požadavky přímo souvisejí s výkonem regulovaného povolání;
- g) územní omezení, včetně případů, kdy je určité povolání regulováno v některých částech území členského státu jiným způsobem, než jak je regulováno v jiných částech území;
- h) požadavky omezující výkon regulovaného povolání společně nebo v rámci partnerství, jakož i pravidla ohledně neslučitelnosti;
- i) požadavky týkající se pojistného krytí nebo jiných prostředků osobní nebo kolektivní ochrany s ohledem na odpovědnost při výkonu povolání;
- j) požadavky na jazykové znalosti, v rozsahu nezbytném pro výkon daného povolání;
- k) požadavky na pevné minimální nebo maximální sazby;
- l) požadavky na reklamu.

4. Před zavedením nových nebo změnou stávajících předpisů členské státy kromě toho zajistí dodržování zásady proporcionality zvláštních požadavků týkajících se dočasného nebo příležitostného poskytování služeb podle hlavy II směrnice 2005/36/ES, včetně:

- a) automatické dočasné registrace nebo pro forma členství v profesní organizaci či subjektu uvedených v čl. 6 prvním pododstavci písm. a) směrnice 2005/36/ES;
- b) ohlášení, jež je třeba učinit předem podle čl. 7 odst. 1 směrnice 2005/36/ES, dokumentů požadovaných podle odstavce 2 uvedeného článku nebo jakéhokoli jiného rovnocenného požadavku;
- c) zaplacení požadovaného poplatku za administrativní postupy v souvislosti s přístupem k regulovaným povoláním nebo jejich výkonem poskytovatelem služeb.

Tento odstavec se nevztahuje na opatření, jejichž cílem je zajistit dodržování platných pracovních podmínek, která členské státy uplatňují v souladu s právem Unie.

5. Pokud se předpisy uvedené v tomto článku týkají regulace zdravotnických povolání a mají dopad na bezpečnost pacientů, členské státy přihlédnou k cíli, jímž je zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví.

Článek 8

Informování a zapojení zúčastněných stran

1. Členské státy vhodnými prostředky zpřístupní informace občanům, příjemcům služeb a dalším příslušným zúčastněným stranám včetně těch, které nejsou příslušníky daného povolání, před zavedením nových právních nebo správních předpisů omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon nebo před změnou stávajících předpisů.
2. Členské státy vhodným způsobem zapojí všechny dotčené strany a poskytnou jim příležitost vyjádřit své názory. Je-li to relevantní a vhodné, provedou členské státy veřejné konzultace v souladu se svými vnitrostátními postupy.

Článek 9

Účinná právní ochrana

Členské státy zajistí dostupnost účinné právní ochrany, pokud jde o záležitosti upravené touto směrnicí, v souladu s postupy stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech.

Článek 10

Výměna informací mezi členskými státy

1. Za účelem účinného uplatňování této směrnice členské státy přijmou nezbytná opatření, která podpoří výměnu informací mezi členskými státy ohledně záležitostí, na něž se vztahuje tato směrnice a ohledně konkrétního způsobu, jakým regulují určité povolání, nebo ohledně dopadů takové regulace. Komise tuto výměnu informací usnadňuje.
2. Členské státy vyrozumí Komisi o veřejných orgánech odpovědných za předávání a přijímání informací pro účely uplatňování odstavce 1.

Článek 11

Transparentnost

1. Důvody, které opravňují považovat předpisy posouzené podle této směrnice za odůvodněné a přiměřené, a které mají být spolu s předpisy sděleny Komisi podle čl. 59 odst. 5 směrnice 2005/36/ES, zaznamenají členské státy v databázi regulovaných povolání uvedené v čl. 59 odst. 1 směrnice 2005/36/ES a Komise je zpřístupní veřejnosti.
2. Členské státy a další zúčastněné strany mohou předkládat své připomínky Komisi nebo členskému státu, který dotyčné předpisy a důvody, proč je považuje za odůvodněné a přiměřené, oznámil. Komise tyto připomínky řádně zohlední podle čl. 59 odst. 8 směrnice 2005/36/ES ve své souhrnné zprávě.

Článek 12

Přezkum

1. Do 18. ledna 2024 a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování a fungování této směrnice, mimo jiné včetně její oblasti působnosti a její účinnosti.
2. Je-li to vhodné, připojí se ke zprávě podle odstavce 1 příslušné návrhy.

Článek 13

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 30. července 2020. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 14

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 28. června 2018.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předsedkyně

L. PAVLOVA

OPRAVY

Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie

(Úřední věstník Evropské unie L 269 ze dne 10. října 2013)

Strana 24, čl. 37 odst. 1 písm. a):

místo:

„a) pro používání rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ poté, co pozbude platnosti nebo je zrušeno, podle čl. 34 odst. 9 třetího pododstavce;“

má být:

„a) pro používání rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ poté, co pozbude platnosti nebo je zrušeno, podle čl. 34 odst. 9;“

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS